

Úřední věstník

Evropské unie

C 80 E

Svazek 49

České vydání

Informace a oznámení

4. dubna 2006

Oznámení č.

Obsah

Strana

I *Informace*

Rada

2006/C 80 E/01	Společný postoj (ES) č. 1/2006 ze dne 1. prosince 2005 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. .../2006/ES ze dne ..., kterým se stanoví hlavní směry pro trans-evropské energetické sítě a kterým se zrušují rozhodnutí Rady 96/391/ES a rozhodnutí č. 1229/2003/ES	1
2006/C 80 E/02	Společný postoj (ES) č. 2/2006 ze dne 8. prosince 2005 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2006 ze dne ... o přidávání vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin	27
2006/C 80 E/03	Společný postoj (ES) č. 3/2006 ze dne 8. prosince 2005 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2006 ze dne ... o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin	43

I

(Informace)

RADA

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 1/2006

přijatý Radou dne 1. prosince 2005

s ohledem na přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. .../2006/ES ze dne ... , kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušují rozhodnutí Rady 96/391/ES a rozhodnutí č. 1229/2003/ES

(2006/C 80 E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 156 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Od přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1229/2003/ES ze dne 26. června 2003, kterým se stanoví řada hlavních směrů pro transevropské energetické sítě ⁽³⁾, vznikla potřeba plně zapojit nové členské státy a přistupující a kandidátské země do těchto směrů, případně dále přizpůsobit tyto směry nové politice sousedských vztahů Evropské unie.
- (2) Priority transevropských energetických sítí vyplývají z vytvoření otevřenějšího a konkurenceschopnějšího vnitřního trhu s energií a jsou důsledkem provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro

vnitřní trh s elektřinou ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ⁽⁵⁾. Tyto priority vycházejí ze závěrů zasedání Evropské rady ve Stockholmu ve dnech 23. a 24. března 2001 týkajících se vývoje infrastruktury potřebné pro fungování trhu s energií. Mělo by se vynaložit zvláštní úsilí na dosažení cíle širšího využívání obnovitelných zdrojů energie, což by bylo přínosem k politice udržitelného rozvoje. Tohoto cíle by se však mělo dosáhnout, aniž by došlo k nepřiměřenému narušení běžné rovnováhy na trhu. Měly by se rovněž plně brát v úvahu cíle dopravní politiky Společenství, zejména možnost omezení silniční dopravy užíváním potrubní přepravy.

- (3) Toto rozhodnutí slouží k přiblížení se cíli stupně propojení elektroenergetických sítí mezi členskými státy, schválenému na zasedání Evropské rady v Barceloně ve dnech 15. a 16. března 2002, a zlepšení spolehlivosti a celistvosti elektroenergetických sítí a zajištění bezpečnosti dodávek, jakož i řádného fungování vnitřního trhu.
- (4) Výstavba a údržba energetické infrastruktury by zpravidla měly vycházet z tržních zásad. To je rovněž v souladu se společnými předpisy na dotvoření vnitřního trhu s energií a se společnými předpisy v oblasti hospodářské soutěže, jejichž cílem je vytvoření otevřenějšího a konkurenceschopnějšího vnitřního trhu s energií. Finanční pomoc Společenství určená na výstavbu a údržbu by proto měla být nadále poskytována pouze výjimečně. Tyto výjimky by měly být řádně odůvodněné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 241, 28.9.2004, s. 17.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 7. června 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37. Směrnice ve znění směrnice Rady 2004/85/ES (Úř. věst. L 236, 7.7.2004, s. 10).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57.

- (5) Energetická infrastruktura by měla být budována a udržována tak, aby umožnila efektivní fungování vnitřního trhu s energií, s náležitým ohledem na stávající postupy konzultací s dotčenými osobami a také s ohledem na strategická kritéria, případně kritéria univerzální služby a na závazky veřejné služby.
- (6) Vzhledem k možné součinnosti mezi sítěmi pro přepravu zemního plynu a olefinů by se měla věnovat náležitá pozornost rozvoji a integraci sítí pro přepravu olefinů, aby byla pokryta jejich spotřeba v průmyslových odvětvích Společenství.
- (7) Priority transevropských energetických sítí také vyplývají z rostoucího významu, který tyto sítě mají pro zabezpečení dodávek energie ve Společenství a jejich diverzifikaci, pro začlenění energetických sítí nových členských států a přistupujících a kandidátských zemí a pro zajištění koordinovaného provozu energetických sítí ve Společenství a v sousedních zemích po konzultaci s dotčnými členskými státy. Země sousedící se Společenstvím hrají v energetické politice Společenství skutečně významnou úlohu. Dodávky z těchto zemí pokrývají podstatnou část poptávky Společenství po zemním plynu a tyto země jsou klíčovými partnery pro tranzit primární energie do Společenství a stanou se postupně významnějšími činiteli na vnitřním trhu Společenství s plynem a elektřinou.
- (8) Mezi projekty, které se týkají transevropských energetických sítí, je nezbytné vyzdvihnout prioritní projekty, které jsou velmi důležité z hlediska fungování vnitřního trhu s energií nebo bezpečnosti dodávek energie.
- (9) Postup pro určování projektů společného zájmu v rámci transevropských energetických sítí by měl být takový, aby bylo zajištěno řádné uplatňování nařízení Rady (ES) č. 2236/95 ze dne 18. září 1995, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských sítí⁽¹⁾. Tento postup by měl rozlišovat dvě úrovně: na první úrovni se stanoví omezený počet kritérií pro určování daných projektů, na druhé úrovni se projekty popisují podrobně, tzv. „specifikacemi“.
- (10) Priorita financování podle nařízení (ES) č. 2236/95 by se měla týkat projektů evropského zájmu, tj. projektů společného zájmu uvedených v tomto rozhodnutí
- a začleněných do os prioritních projektů stanovených tímto rozhodnutím.
- (11) Při předkládání projektů, které mají být financovány z příslušných finančních nástrojů Společenství, by členské státy měly vhodně upřednostnit projekty, na které se vztahuje příloha I a které splňují kritéria tohoto rozhodnutí.
- (12) Protože specifikace projektů podléhají změnám, mohou být pouze orientační. Komise by proto měla být zmocněna k jejich aktualizaci. Vzhledem k tomu, že projekty mohou mít významné politické, environmentální a hospodářské důsledky, je důležité najít přijatelnou rovnováhu mezi legislativním dohledem a pružností při určování projektů, které přicházejí v úvahu pro obdržení podpory Společenství.
- (13) Tam, kde je to za účelem zlepšení přípravy a provádění některých prioritních projektů, úseků prioritních projektů nebo skupin prioritních projektů na dobu trvání dotyčného prioritního projektu vhodné, by Komise po konzultaci se zúčastněnými členskými státy měla zajistit a koordinovat spolupráci uživatelů a hospodářských subjektů s cílem zabezpečit nezbytný dohled, aby bylo Společenství informováno o průběhu projektu. Přitom by Komise měla společně s dotčnými členskými státy konzultovat hospodářské subjekty, uživatele, regionální a místní orgány a zástupce občanské společnosti za účelem získání úplnějších informací o poptávce po přenosových službách, o omezeních a parametrech služeb, které jsou nutné pro optimalizaci využívání dotyčné infrastruktury.
- (14) Členské státy by měly být vyzvány ke koordinaci provádění určitých projektů, zejména přeshraničních projektů nebo jejich úseků.
- (15) Je třeba vytvořit příznivější prostředí pro rozvoj a výstavbu transevropských energetických sítí, a to zejména pobídkami k technické spolupráci mezi subjekty odpovědnými za rozvoj sítí, usnadněním provádění schvalovacích postupů pro projekty energetických sítí v členských státech s cílem zkrátit lhůty a vhodným způsobem využívat fondy, nástroje a finanční programy Společenství, které jsou pro projekty sítí k dispozici. Společenství by mělo podpořit opatření členských států přijatá k dosažení tohoto cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 228, 23.9.1995, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 807/2004 (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 46).

- (16) Jelikož rozpočtové prostředky vyhrazené na financování transevropských energetických sítí jsou určeny hlavně na financování studií proveditelnosti, mohlo by být financování propojovacích sítí, zejména meziregionálních, zajištěno případně prostřednictvím strukturálních fondů Společenství, finančních programů a nástrojů.
- (17) Určování projektů společného zájmu a stanovení jejich specifikací a prioritních projektů by mělo probíhat, aniž jsou dotčeny výsledky hodnocení vlivu těchto projektů a plánů nebo programů na životní prostředí.
- (18) Opatření nezbytná pro provedení tohoto rozhodnutí by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (19) Komise by měla pravidelně vypracovat zprávu o provádění tohoto rozhodnutí.
- (20) Vzhledem k tomu, že se toto rozhodnutí týká stejného předmětu ve stejném rozsahu jako rozhodnutí Rady 96/391/ES ze dne 28. března 1996, kterým se stanoví řada opatření za účelem vytvoření příznivějších rámcových podmínek pro rozvoj transevropských sítí v odvětví energií ⁽²⁾, a rozhodnutí č. 1229/2003/ES, měla by být obě tato rozhodnutí zrušena,
- a) všechna vedení vysokého a velmi vysokého napětí, s výjimkou distribučních soustav a podmořských vedení, pokud se tato infrastruktura používá pro přenos či propojení mezi jednotlivými oblastmi nebo pro přenos či propojení mezinárodní;
- b) veškerá vybavení nebo zařízení nutná pro řádné fungování uvedeného systému, včetně systémů ochrany, kontroly a regulace;
2. u plynárenských sítí (zemního plynu nebo olefinů) na
- a) vysokotlaké a velmi vysokotlaké plynovody, s výjimkou distribučních soustav, které umožňují zásobování jednotlivých oblastí Společenství z vnitřních nebo vnějších zdrojů;
- b) podzemní zásobníky napojené na výše uvedené vysokotlaké a velmi vysokotlaké plynovody;
- c) předávací stanice, zásobníky a znovuzplyňovací zařízení pro zkapalněný zemní plyn (LNG) a také lodě na přepravu LNG v závislosti na objemu dodávek;
- d) veškerá vybavení nebo zařízení nutná pro řádné fungování uvedeného systému, včetně systémů ochrany, kontroly a regulace.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 3

Článek 1

Předmět

Toto rozhodnutí vymezuje povahu a rozsah činnosti Společenství při stanovení hlavních směrů pro transevropské energetické sítě. Stanoví řadu hlavních směrů zahrnujících cíle, priority a hlavní rysy opatření Společenství v oblasti transevropských energetických sítí. Tyto hlavní směry určují projekty společného zájmu v oblasti transevropských elektroenergetických a plynárenských sítí.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto rozhodnutí se vztahuje:

1. u elektroenergetických sítí na

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
⁽²⁾ Úř. věst. L 161, 29.6.1996, s. 154.

Cíle

Společenství podporuje propojování, interoperabilitu a rozvíjení transevropských energetických sítí a přístup k těmto sítím v souladu s platnými právními předpisy Společenství s cílem

- a) podpořit efektivní fungování vnitřního trhu obecně, a zejména vnitřního trhu s energií, při současné podpoře racionální výroby, přepravy, distribuce a využívání zdrojů energie a rozvíjení a propojení obnovitelných zdrojů energie s cílem snižovat cenu energie pro spotřebitele a přispívat k diverzifikaci zdrojů energie;
- b) usnadnit rozvoj a snížit izolaci znevýhodněných a ostrovních regionů Společenství, a tím pomoci upevnit hospodářskou a sociální soudržnost;
- c) posílit bezpečnost dodávek energie, například prohloubením vztahů s třetími zeměmi v odvětví energií ve vzájemném zájmu všech dotyčných stran, zejména v rámci Smlouvy o energetické chartě a v rámci dohod o spolupráci uzavřených Společenstvím;

- d) přispívat k udržitelnému rozvoji a k ochraně životního prostředí, mimo jiné používáním obnovitelných zdrojů energie a snižováním environmentálních rizik spojených s přepravou a přenosem energie.

Článek 4

Priority činnosti

Priority činnosti Společenství v oblasti transevropských energetických sítí musí být slučitelné s udržitelným rozvojem a jsou tyto:

1. pro elektroenergetické i plynárenské sítě:

- a) úprava a rozvoj energetických sítí v zájmu podpory fungování vnitřního trhu s energií a zejména překonávání snížené průchodnosti, především přeshraniční, odstraňování přetížení a dodávání chybějících spojů, jakož i zohlednění potřeb vznikajících na základě fungování vnitřního trhu s elektřinou a zemním plynem a na základě rozšíření Evropské unie;
- b) zřizování energetických sítí v ostrovních, izolovaných, okrajových a nejvzdálenějších regionech a podporování diverzifikace zdrojů energie a využívání obnovitelných zdrojů energie, jakož i případné propojení těchto sítí;

2. pro elektroenergetické sítě:

- a) úprava a rozvoj sítí v zájmu usnadnění integrace a propojení výroby energie z obnovitelných zdrojů;
- b) zajištění interoperability elektroenergetických sítí v rámci Společenství a se sítěmi v přístupujících a kandidátských zemích a v ostatních zemích Evropy a oblasti Středozevního a Černého moře;

3. pro plynárenské sítě:

- a) rozvoj sítí pro přepravu zemního plynu nezbytných pro pokrytí spotřeby zemního plynu ve Společenství a pro kontrolu systémů v oblasti dodávek zemního plynu;
- b) zajištění interoperability sítí pro přepravu zemního plynu v rámci Společenství a se sítěmi v přístupujících a kandidátských zemích a v ostatních zemích Evropy a v oblasti Středozevního, Černého a Kaspického moře, jakož i na Blízkém východě a v oblasti Perského zálivu, a diverzifikace zdrojů zemního plynu a zásobovacích tras.

Článek 5

Hlavní směry činnosti

Hlavními směry činnosti Společenství v oblasti transevropských energetických sítí jsou:

- a) určování projektů společného zájmu uvedených v článku 6;
- b) vytváření příznivějších rámcových podmínek pro rozvoj těchto sítí.

Článek 6

Projekty společného zájmu

1. Obecně použitelná kritéria, která se mají uplatnit při určování projektů společného zájmu, při jejich změnách, specifikacích nebo žádostech o jejich aktualizaci, jsou tato:

- a) projekty spadají do oblasti působnosti článku 2;
- b) projekty splňují cíle a priority činnosti stanovené v článcích 3 a 4;
- c) projekty vykazují potenciální hospodářskou životaschopnost.

Hodnocení hospodářské životaschopnosti je založeno na analýze nákladů a výnosů, která zohlední veškeré náklady a výnosy, včetně střednědobých nebo dlouhodobých, souvisejících s aspekty ochrany životního prostředí, bezpečnosti dodávek a přínosem pro hospodářskou a sociální soudržnost. Projekty společného zájmu týkající se území členského státu vyžadují souhlas dotyčného členského státu.

2. Dodatečná kritéria pro určování projektů společného zájmu jsou stanovena v příloze II. O veškerých změnách dodatečných kritérií pro určování projektů společného zájmu uvedených v příloze II se rozhoduje podle článku 251 Smlouvy.

3. Na finanční pomoc Společenství poskytovanou podle nařízení (ES) č. 2236/95 mají nárok pouze projekty uvedené v příloze III, které splňují kritéria stanovená v odstavci 1 a kritéria uvedená v příloze II.

4. Orientační specifikace projektů, včetně jejich podrobného, popřípadě i zeměpisného popisu, jsou stanoveny v příloze III. Tyto specifikace se aktualizují postupem podle čl. 11 odst. 2. Aktualizace jsou technické povahy a omezí se na technické změny projektů, úpravu určité části konkrétního vedení trasy nebo na omezenou úpravu místa projektu.

5. Členské státy přijmou veškerá opatření, která považují za nezbytná, aby bylo usnadněno a urychleno dokončení projektů společného zájmu a minimalizováno prodloužení při současném dodržení právních předpisů Společenství a mezinárodních úmluv o životním prostředí. Zejména musí být rychle dokončeny schvalovací postupy.

6. Jsou-li části projektů společného zájmu prováděny na území třetích zemí, může Komise na základě dohody s dotyčnými členskými státy, případně v rámci provádění dohod mezi Společenstvím a těmito třetími zeměmi a v souladu se Smlouvou o energetické chartě a jinými mnohostrannými dohodami, navrhnout v případě třetích zemí, které jsou stranami uvedené smlouvy, aby dotyčné třetí země uznaly tyto projekty za projekty vzájemného zájmu, a bylo tak usnadněno jejich provádění.

Článek 7

Prioritní projekty

1. Projekty společného zájmu uvedené v čl. 6 odst. 3, na které se vztahují osy prioritních projektů stanovené v příloze I, mají prioritu při udělování finanční pomoci Společenství poskytované podle nařízení (ES) č. 2236/95. O změnách přílohy I se rozhoduje postupem podle článku 251 Smlouvy.

2. a) Pokud jde o přeshraniční investiční projekty, členské státy učiní v rámci vnitrostátních schvalovacích postupů kroky nezbytné k zajištění toho, aby skutečnost, že takové projekty zvýší kapacitu propojení dvou nebo více členských států, a posílí tak celoevropskou bezpečnost dodávek, byla považována za kritérium posuzování příslušnými vnitrostátními orgány.

b) Dotyčné členské státy a Komise se v rámci svých pravomocí a spolu s odpovědnými společnostmi zasadí o podporu při provádění prioritních projektů, zejména přeshraničních projektů.

3. Prioritní projekty musí být v souladu s udržitelným rozvojem a musí splňovat tato kritéria:

a) musí mít významný dopad na konkurenční fungování vnitřního trhu nebo

b) musí posilovat bezpečnost dodávek ve Společenství nebo

c) musí vést ke zvýšenému užívání obnovitelných zdrojů energie.

Článek 8

Příznivější rámcové podmínky

1. S cílem přispět k vytvoření příznivějších rámcových podmínek pro rozvoj transevropských energetických sítí a jejich interoperability bere Společenství v úvahu úsilí, které členské státy na dosažení tohoto cíle doposud vynaložily, a přikládá maximální důležitost následujícím opatřením, jež v případě potřeby podporuje:

a) technická spolupráce mezi subjekty odpovědnými za transevropské energetické sítě, zejména za řádné fungování propojení uvedených v příloze II bodech 1, 2 a 7;

b) usnadnění provádění schvalovacích postupů pro projekty v oblasti transevropských energetických sítí s cílem omezit prodloužení;

c) poskytnutí pomoci z projektů společného zájmu z fondů, nástrojů a finančních programů Společenství vztahujících se na tyto sítě.

2. Komise vyvíjí v úzké spolupráci s dotyčnými členskými státy veškerou činnost na podporu koordinace činností uvedených v odstavci 1.

3. O opatřeních nezbytných pro provádění činností uvedených v odst. 1 písm. a) a b) rozhoduje Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 11 odst. 2.

Článek 9

Dopad na hospodářskou soutěž

Při posuzování projektů se bere v úvahu jejich dopad na hospodářskou soutěž a bezpečnost dodávek. Hlavním zdrojem financování je financování soukromé nebo financování dotyčnými hospodářskými subjekty, které je nutno podporovat. Jakémukoli narušení hospodářské soutěže mezi účastníky trhu je nutno v souladu s ustanoveními Smlouvy zabránit.

Článek 10

Omezení

1. Toto rozhodnutí se nedotýká žádných finančních závazků přijatých členskými státy nebo Společenstvím.

2. Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny výsledky hodnocení dopadu projektů a plánů nebo programů, které vymezují rámec pro budoucí schvalování daných projektů, na životní prostředí. Je-li v souladu s odpovídajícími právními předpisy Společenství vyžadováno hodnocení dopadu na životní prostředí, je nutno zvážit jeho výsledky dříve, než Společenství v souladu s odpovídajícími právními předpisy rozhodne o provedení těchto projektů.

Článek 11

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 12

Zpráva

Každé dva roky vypracuje Komise zprávu o provádění tohoto rozhodnutí, kterou předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

Tato zpráva věnuje pozornost provádění a pokroku učiněnému při uskutečňování prioritních projektů týkajících se přeshranič-

ních propojení uvedených v příloze II bodech 2, 4 a 7, jakož i podrobným pravidlům jejich financování, zejména pokud jde o příspěvek ze zdrojů Společenství.

Článek 13

Zrušovací ustanovení

Zrušují se rozhodnutí 96/391/ES a rozhodnutí č. 1229/2003/ES.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V ... dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

PŘÍLOHA I

TRANSEUROPSKÉ ENERGETICKÉ SÍTĚ

Osy pro prioritní projekty podle článku 7

Seznam prioritních projektů každé osy

ELEKTROENERGETICKÉ SÍTĚ

EL.1. Francie – Belgie – Nizozemsko – Německo: posílení elektroenergetických sítí, aby se vyřešilo přetížení toků elektřiny přes země Beneluxu.

Prioritní projekty zahrnují:

Vedení Avelin (F) – Avelgem (BE)

Vedení Moulaine (FR) – Aubange (BE)

EL.2. Hranice Itálie s Francií, Rakouskem, Slovinskem a Švýcarskem: zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí.

Prioritní projekty zahrnují:

Vedení Lienz (AT) – Cordignano (IT)

Nová propojení mezi Itálií a Slovinskem

Vedení Udine Ovest (IT) – Okroglo (SI)

Vedení S. Fiorano (IT) – Nave (IT) – Gorlago (IT)

Vedení Venezia Nord (IT) – Cordignano (IT)

Vedení St. Peter (AT) – Tauern (AT)

Vedení Südburgenland (AT) – Kainachtal (AT)

Propojení mezi Rakouskem a Itálií (Thaur-Brixen) brennerským železničním tunelem

EL.3. Francie – Španělsko – Portugalsko: zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí mezi těmito zeměmi a pro Iberský poloostrov a rozvoj elektroenergetických sítí v ostrovních regionech.

Prioritní projekty zahrnují:

Vedení Sentmenat (ES) – Becanó (ES) – Baixas (FR)

Vedení Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES) a zařízení „Douro Internacional“

EL.4. Řecko – balkánské země – soustava UCTE: rozvoj elektroenergetické infrastruktury pro připojení Řecka k soustavě UCTE a zajištění rozvoje trhu s elektřinou v jihovýchodní Evropě.

Prioritní projekty zahrnují:

Vedení Filippi (EL) – Hamidabad (TR)

EL.5. Spojené království – kontinentální Evropa a severní Evropa: zřizování/zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí a možná integrace pobřežní větrné energie.

Prioritní projekty zahrnují:

Podmořský kabel na spojení Anglie (UK) a Nizozemska

EL.6. Irsko – Spojené království: zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí a možná integrace pobřežní větrné energie.

Prioritní projekty zahrnují:

Podmořský kabel na spojení Irska a Walesu (UK)

EL.7. Dánsko – Německo – baltský okruh (včetně Norska – Švédska – Finska – Dánska – Německa – Polska – pobaltských států – Ruska): zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí a možná integrace pobřežní větrné energie.

Prioritní projekty zahrnují:

Vedení Kassø (DK) – Hamburg/Dollern (DE)

Vedení Hamburg/Krömmel (DE) – Schwerin (DE)

Vedení Kassø (DK) – Revsing (DK) – Tjele (DK)

Vedení Vester Hassing (DK) – Trige (DK)

Podmořský kabel Skagerrak 4: mezi Dánskem a Norskem

Propojení Polsko – Litva, včetně nutného posílení polské elektroenergetické sítě a propojení PL-DE, aby byla umožněna účast na vnitřním trhu s energií

Podmořský kabel Finsko – Estonsko (Estlink)

Podmořský kabel „Fennoscan“ mezi Finskem a Švédskem

Halle/Saale (DE) – Schweinfurt (DE)

EL.8. Německo – Polsko – Česká republika – Slovensko – Rakousko – Maďarsko – Slovinsko: zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí.

Prioritní projekty zahrnují:

Vedení Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (PL)

Vedení Dürnrohr (AT) – Slavětice (CZ)

Nové propojení mezi Německem a Polskem

Velké Kapušany (SK) – Lemešany (SK) – Moldava (SK) – Sajóivánka (HU)

Gabčíkovo (SK) – Velký Ďur (SK)

Stupava (SK) – jihovýchodní Vídeň (AT)

EL.9. Středomořské členské státy – středomořský elektroenergetický okruh: zvyšování kapacit propojení elektroenergetických sítí mezi středomořskými členskými státy a Marokem – Alžírskem – Tuniskem – Libyí – Egyptem – zeměmi Blízkého východu – Tureckem.

Prioritní projekty zahrnují:

Elektroenergetické propojení mezi Tuniskem a Itálií

PLYNÁRENSKÉ SÍTĚ

NG.1. Spojené království – severní kontinentální Evropa, včetně Nizozemska, Belgie, Dánska, Švédska a Německa – Polsko – Litva – Lotyšsko – Estonsko – Finsko – Rusko:

Plynovody za účelem propojení hlavních zdrojů dodávek plynu v Evropě, zlepšení možnosti spolupráce sítí a zvyšování bezpečnosti dodávek, včetně plynovodů na přepravu zemního plynu po trase v pobřežních vodách z Ruska do EU a pozemní trase z Ruska do Polska a Německa, výstavba nových plynovodů a vzrůst kapacity sítí v Německu, Dánsku a Švédsku i mezi těmito státy, jakož i v Polsku, České republice, Slovensku, Německu a Rakousku a mezi těmito státy.

Prioritní projekty zahrnují:

Severoevropský plynovod

plynovod Jamal – Evropa

plynovody na přepravu zemního plynu spojující Dánsko, Německo a Švédsko

Nárůst přenosové kapacity na ose Německo – Belgie – Spojené království

NG.2. Alžírsko – Španělsko – Itálie – Francie – severní kontinentální Evropa: výstavba nových plynovodů z Alžírska do Španělska, Francie a Itálie a zvyšování síťových kapacit ve Španělsku, Francii a Itálii a mezi těmito státy.

Prioritní projekty zahrnují:

plynovod Alžírsko – Tunisko – Itálie

plynovod Alžírsko – Itálie přes Sardinii a Korsiku, s větví do Francie

plynovod Medgas (Alžírsko – Španělsko – Francie – kontinentální Evropa)

NG.3. Země Kaspického moře – Střední východ – Evropská unie: nové sítě plynovodů do Evropské unie z nových zdrojů, včetně plynovodů Turecko – Řecko, Řecko – Itálie, Turecko – Rakousko a Řecko – Slovinsko – Rakousko (přes západní Balkán).

Prioritní projekty zahrnují:

plynovod Turecko – Řecko – Itálie

plynovod Turecko – Rakousko

NG.4. Terminály zkapalněného zemního plynu (LNG) v Belgii, Francii, Španělsku, Portugalsku, Itálii, Řecku, na Kypru a v Polsku: diverzifikace zdrojů dodávek a vstupních bodů, včetně propojení terminálů LNG s přenosovou soustavou.

NG.5. Podzemní zásobníky zemního plynu ve Španělsku, Portugalsku, Francii, Itálii, Řecku a v oblasti Baltského moře: zvyšování kapacity ve Španělsku, Francii, Itálii a oblasti Baltského moře a výstavba prvních zařízení v Portugalsku, Řecku a Litvě.

NG.6. Středomořské členské státy – plynárenský okruh východního Středomoří: zřízení a zvyšování kapacit plynovodů mezi středomořskými státy a Libyí – Egyptem – Jordánskem – Sýrií – Tureckem.

Prioritní projekty zahrnují:

plynovod Libye – Itálie

PŘÍLOHA II

TRANSEVROPSKÉ ENERGETICKÉ SÍTĚ

Další kritéria pro určování projektů společného zájmu uvedené v čl. 6 odst. 2

ELEKTROENERGETICKÉ SÍTĚ

1. Rozvoj elektroenergetických sítí v ostrovních, izolovaných, okrajových a nejvzdálenějších regionech a podporování diverzifikace zdrojů energie a širší využívání obnovitelných zdrojů energie, jakož i propojení elektroenergetických sítí těchto oblastí v případě potřeby:
 - Irsko – Spojené království (Wales)
 - Řecko (ostrovy)
 - Itálie (Sardinie) – Francie (Korsika) – Itálie (pevnina)
 - propojení ostrovních regionů včetně propojení s pevninou
 - propojení nejvzdálenějších regionů Francie, Španělska a Portugalska
2. Rozvoj elektrických propojení mezi členskými státy potřebných pro fungování vnitřního trhu a pro zajištění bezpečnosti a spolehlivosti provozu elektroenergetických sítí:
 - Francie – Belgie – Nizozemsko – Německo
 - Francie – Německo
 - Francie – Itálie
 - Francie – Španělsko
 - Portugalsko – Španělsko
 - Finsko – Švédsko
 - Finsko – Estonsko – Lotyšsko – Litva
 - Rakousko – Itálie
 - Itálie – Slovinsko
 - Rakousko – Itálie – Slovinsko – Maďarsko
 - Německo – Polsko
 - Německo – Polsko – Česká republika – Rakousko – Slovensko – Maďarsko
 - Maďarsko – Slovensko
 - Maďarsko – Rakousko
 - Polsko – Litva
 - Irsko – Spojené království (Severní Irsko)
 - Rakousko – Německo – Slovinsko – Maďarsko
 - Nizozemsko – Spojené království
 - Německo – Dánsko – Švédsko
 - Řecko – Itálie
 - Maďarsko – Slovinsko
 - Malta – Itálie
 - Finsko – Estonsko
 - Itálie – Slovinsko
3. Rozvoj elektrických propojení uvnitř členských států tam, kde jsou potřebná pro využití propojení mezi členskými státy, fungování vnitřního trhu nebo propojení obnovitelných zdrojů energie:
 - všechny členské státy

4. Rozvoj elektrických propojení s třetími zeměmi, zejména s kandidátskými zeměmi, s cílem přispět k interoperabilitě, provozní spolehlivosti a bezpečnosti elektroenergetických sítí nebo dodávek elektřiny uvnitř Evropského společenství:
- Německo – Norsko
 - Nizozemsko – Norsko
 - Švédsko – Norsko
 - Spojené království – Norsko
 - baltský elektroenergetický okruh: Německo – Polsko – Bělorusko – Rusko – Litva – Lotyšsko – Estonsko – Finsko – Švédsko – Norsko – Dánsko
 - Norsko – Švédsko – Finsko – Rusko
 - středomořský elektroenergetický okruh: Francie – Španělsko – Maroko – Alžírsko – Tunisko – Libye – Egypt – země Blízkého východu – Turecko – Řecko – Itálie
 - Řecko – Turecko
 - Itálie – Švýcarsko
 - Rakousko – Švýcarsko
 - Maďarsko – Rumunsko
 - Maďarsko – Srbsko
 - Maďarsko – Chorvatsko
 - Itálie – Tunisko
 - Řecko – balkánské země
 - Španělsko – Maroko
 - Španělsko – Andorra – Francie
 - EU – balkánské země – Bělorusko – Rusko – Ukrajina
 - černomořský elektroenergetický okruh: Rusko – Ukrajina – Rumunsko – Bulharsko – Turecko – Gruzie
 - Bulharsko – Bývalá jugoslávská republika Makedonie/Řecko – Albánie – Itálie nebo Bulharsko – Řecko – Itálie
5. Opatření zlepšující provoz propojených elektroenergetických sítí v rámci vnitřního trhu, a zejména určení snížené průchodnosti a chybějících propojení, vyvíjení řešení umožňujících vypořádat se s přetížením a úprava metod plánování a provozu elektroenergetických sítí:
- určení snížené průchodnosti a chybějících propojení, zejména přeshraničních, uvnitř elektroenergetických sítí
 - vyvíjení řešení pro řízení toku elektřiny s cílem vypořádat se s problémy přetížení elektroenergetických sítí
 - úprava metod plánování a provozu elektroenergetických sítí nutných pro fungování vnitřního trhu a používání vysokého podílu obnovitelných zdrojů energie

PLYNÁRENSKÉ SÍTĚ

6. Zavádění zemního plynu do nových oblastí, zejména ostrovních, izolovaných, okrajových a nejvzdálenějších regionů, a rozvoj sítí pro přepravu zemního plynu v těchto oblastech:
- Spojené království (Severní Irsko)
 - Irsko
 - Španělsko
 - Portugalsko
 - Řecko

- Švédsko
 - Dánsko
 - Itálie (Sardinie)
 - Francie (Korsika)
 - Kypr
 - Malta
 - nejvzdálenější regiony Francie, Španělska a Portugalska
7. Rozvoj plynárenských propojení za účelem uspokojení potřeb vnitřního trhu a posílení bezpečnosti dodávek, včetně propojení oddělených sítí pro přepravu zemního plynu a olefinů:
- Irsko – Spojené království
 - Francie – Španělsko
 - Francie – Švýcarsko
 - Portugalsko – Španělsko
 - Rakousko – Německo
 - Rakousko – Maďarsko
 - Rakousko – Maďarsko – Slovensko – Polsko
 - Polsko – Česká republika
 - Slovensko – Česká republika – Německo – Rakousko
 - Rakousko – Itálie
 - Řecko – balkánské země
 - Rakousko – Maďarsko – Rumunsko – Bulharsko – Řecko – Turecko
 - Francie – Itálie
 - Řecko – Itálie
 - Rakousko – Česká republika
 - Německo – Česká republika – Rakousko – Itálie
 - Rakousko – Slovinsko – Chorvatsko
 - Maďarsko – Chorvatsko
 - Maďarsko – Rumunsko
 - Maďarsko – Slovensko
 - Maďarsko – Ukrajina
 - Slovinsko – balkánské země
 - Belgie – Nizozemsko – Německo
 - Spojené království – Nizozemsko – Německo
 - Německo – Polsko
 - Dánsko – Spojené království
 - Dánsko – Německo – Švédsko
 - Dánsko – Nizozemsko
8. Rozvoj kapacit odběru LNG a pro skladování zemního plynu potřebných pro uspokojení poptávky a regulaci systémů dodávek plynu, včetně diverzifikace zdrojů a zásobovacích tras:
- všechny členské státy

9. Rozvoj přepravních plynárenských kapacit (zásobovací plynovody) potřebných pro uspokojení poptávky a diverzifikaci dodávek z domácích i zahraničních zdrojů, jakož i zásobovacích tras:
- severská plynárenská soustava: Norsko – Dánsko – Německo – Švédsko – Finsko – Rusko – pobaltské státy – Polsko
 - Alžírsko – Španělsko – Francie
 - Rusko – Ukrajina – EU
 - Rusko – Bělorusko – Ukrajina – EU
 - Rusko – Bělorusko – EU
 - Rusko – Baltské moře – Německo
 - Rusko – pobaltské státy – Polsko – Německo
 - Německo – Česká republika – Polsko – Německo – ostatní členské státy
 - Libye – Itálie
 - Tunisko – Libye – Itálie
 - země Kaspické oblasti – EU
 - Rusko – Ukrajina – Moldavsko – Rumunsko – Bulharsko – Řecko – Slovinsko – ostatní balkánské země
 - Rusko – Ukrajina – Slovensko – Maďarsko – Slovinsko – Itálie
 - Nizozemsko – Německo – Švýcarsko – Itálie
 - Belgie – Francie – Švýcarsko – Itálie
 - Dánsko – Švédsko – Polsko
 - Norsko – Rusko – EU
 - Irsko
 - Alžírsko – Itálie – Francie
 - Alžírsko – Tunisko – Itálie
 - Střední východ – plynárenský okruh východního Středomoří – EU
 - Mísicí stanice ve Winksele v severojižní ose (míšení vodíkového plynu a dusíku)
 - zvýšení kapacity ve východozápadní ose Zeebrugge – Eynatten
10. Opatření zlepšující provoz propojených sítí pro přepravu zemního plynu v rámci vnitřního trhu a v tranzitních zemích, a zejména určení snížené průchodnosti a chybějících propojení, vyvíjení řešení umožňujících vypořádat se s přetížením a úprava metod plánování, jakož i účinného a bezpečného provozu sítí pro přepravu zemního plynu:
- určení snížené průchodnosti a chybějících propojení, zejména přeshraničních, uvnitř sítí pro přepravu zemního plynu,
 - vyvíjení řešení pro řízení toku zemního plynu s cílem vypořádat se s problémy přetížení plynárenských sítí,
 - úprava metod plánování a provozu sítí pro přepravu zemního plynu nutných pro fungování vnitřního trhu,
 - zvýšení celkové výkonnosti a bezpečnosti a zabezpečení sítí pro přepravu zemního plynu v tranzitních zemích.
11. Rozvoj a integrace kapacit pro přepravu olefinů v zájmu uspokojení poptávky v rámci vnitřního trhu:
- všechny členské státy
-

PŘÍLOHA III

TRANSEVROPSKÉ ENERGETICKÉ SÍTĚ

Projekty společného zájmu a jejich specifikace, v současné době určené podle kritérií stanovených v příloze II

ELEKTROENERGETICKÉ SÍTĚ

1. Vývoj elektroenergetických sítí v izolovaných regionech

- 1.1 Podmořský kabel Irsko – Wales (UK)
- 1.2 Propojení Jižních Kyklad (EL) (s propojenou soustavou)
- 1.3 Podvodní kabelový spoj 30 kV mezi ostrovy Faial, Pico a S. Jorge (Azory, PT)
- 1.4 Propojení a posílení distribuční soustavy na ostrovech Terceira, Faial a S. Miguel (Azory, PT)
- 1.5 Propojení a posílení distribuční soustavy na ostrově Madeira (PT)
- 1.6 Podmořský kabel Sardinie (IT) – kontinentální Itálie
- 1.7 Podmořský kabel Korsika (FR) – Itálie
- 1.8 Propojení kontinentální Itálie – Sicílie (IT): zdvojení propojení Sorgente (IT) – Rizziconi (IT)
- 1.9 Nová propojení na Baleárech a Kanárských ostrovech (ES)

2. Vývoj elektrických propojení mezi členskými státy

- 2.1 Vedení Moulaine (FR) – Aubange (BE)
- 2.2 Vedení Avelin (FR) – Avelgem (BE)
- 2.3 Propojení mezi Německem a Belgií
- 2.4 Vedení Vigy (FR) – Marlenheim (FR)
- 2.5 Vedení Vigy (FR) – Uchtelfangen (DE)
- 2.6 Fázový transformátor La Praz (FR)
- 2.7 Další zvyšování kapacity prostřednictvím stávajícího propojení mezi Francií a Itálií
- 2.8 Nové propojení mezi Francií a Itálií
- 2.9 Nové propojení přes Pyreneje mezi Francií a Španělskem
- 2.10 Propojení přes východní Pyreneje mezi Francií a Španělskem
- 2.11 Propojení mezi severním Portugalskem a severozápadním Španělskem
- 2.12 Vedení Sines (PT) – Alqueva (PT) – Balboa (ES)
- 2.13 Propojení mezi jižním Portugalskem a jihozápadním Španělskem
- 2.14 Vedení Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES) a zařízení „Douro Internacional“
- 2.15 Propojení severně od Botnického zálivu a podmořský kabel Fennoscan mezi Finskem a Švédskem
- 2.16 Vedení Lienz (AT) – Cordignano (IT)
- 2.17 Propojení Somplago (IT) – Würmbach (AT)
- 2.18 Propojení mezi Rakouskem a Itálií (Thaur-Brixen) brennerským železničním tunelem
- 2.19 Propojení mezi Irskem a Severním Irskem

- 2.20 Vedení St. Peter (AT) – Isar (DE)
- 2.21 Podmořský kabel mezi jihovýchodní Anglií a středním Nizozemskem
- 2.22 Posílení propojení mezi Dánskem a Německem, například vedení Kassø – Hamburg
- 2.23 Posílení propojení mezi Dánskem a Švédskem
- 2.24 Nové propojení mezi Slovinskem a Maďarskem: Cirkovce (SI) – Hévíz (HU)
- 2.25 Sajóivánka (HU) – Rimavská Sobota (SK)
- 2.26 Moldava (SK) – Sajóivánka (HU)
- 2.27 Stupava (SK) – jihovýchodní Vídeň (AT)
- 2.28 Vedení Polsko-Německo (Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (PL))
- 2.29 Propojení Polsko – Litva (Elk – Alytus)
- 2.30 Podmořský kabel na spojení Finska a Estonska
- 2.31 Zařízení průřizobitelné střídavé přenosové soustavy mezi Itálií a Slovinskem
- 2.32 Nová propojení mezi soustavami UCTE a CENTREL
- 2.33 Dürnrohr (AT) – Slavětice (CZ)
- 2.34 Podmořské elektrické propojení mezi Maltou (MT) a Sicílií (IT)
- 2.35 Nová propojení mezi Itálií a Slovinskem
- 2.36 Vedení Udine Ovest (IT) – Okroglo (SI)

3. Rozvoj elektrických propojení uvnitř členských států

- 3.1 Propojení ve východozápadní ose Dánska: propojení mezi dánskou západní sítí (UCTE) a východní sítí (NORDEL)
- 3.2 Propojení v severojižní ose Dánska
- 3.3 Nová propojení v severní Francii
- 3.4 Nová propojení v jihozápadní Francii
- 3.5 Vedení Trino Vercellese (IT) – Lacchiarelle (IT)
- 3.6 Vedení Turbigio (IT) – Rho (IT) – Bovisio (IT)
- 3.7 Vedení Voghera (IT) – La Casella (IT)
- 3.8 Vedení S. Fiorano (IT) – Nave (IT) – Gorlago (IT)
- 3.9 Vedení Venezia Nord (IT) – Cordignano (IT)
- 3.10 Vedení Redipuglia (IT) – Udine Ovest (IT)
- 3.11 Nová propojení ve východozápadní ose Itálie
- 3.12 Vedení Tavarnuzze (IT) – Casellina (IT)
- 3.13 Vedení Tavarnuzze (IT) – S. Barbara (IT)
- 3.14 Vedení Rizziconi (IT) – Feroletto (IT) – Laino (IT)

- 3.15 Nová propojení v severojižní ose Itálie
- 3.16 Úpravy sítí pro usnadnění propojení obnovitelných zdrojů v Itálii
- 3.17 Nová propojení větrných elektráren v Itálii
- 3.18 Nová propojení v severní ose Španělska
- 3.19 Nová propojení ve středomořské ose Španělska
- 3.20 Nová propojení v ose Galicie (ES) – Centro (ES)
- 3.21 Nová propojení v ose Centro (ES) – Aragonie (ES)
- 3.22 Nová propojení v ose Aragonie (ES) – Levante (ES)
- 3.23 Nová propojení ve španělské ose jih-střed (ES)
- 3.24 Nová propojení ve španělské ose východ-střed (ES)
- 3.25 Nová propojení v Andalusii (ES)
- 3.26 Vedení Pedralva (PT) – Riba d'Ave (PT) a zařízení Pedralva
- 3.27 Vedení Recarei (PT) – Valdigem (PT)
- 3.28 Vedení Picote (PT) – Pocinho (PT) (modernizace)
- 3.29 Úprava vedení Pego (PT) – Cedillo (ES)/Falagueira (PT) a zařízení Falagueira
- 3.30 Vedení Pego (PT) – Batalha (PT) a zařízení Batalha
- 3.31 Vedení Sines (PT) – Ferreira do Alentejo (PT) I (modernizace)
- 3.32 Nová propojení větrných elektráren v Portugalsku
- 3.33 Vedení Pereiros (PT) – Zêzere (PT) – Santarém (PT) a zařízení Zêzere
- 3.34 Vedení Batalha (PT) – Rio Maior (PT) I a II (modernizace)
- 3.35 Vedení Carrapatelo (PT) – Mourisca (PT) (modernizace)
- 3.36 Vedení Valdigem (PT) – Viseu (PT) – Anadia (PT)
- 3.37 Odklon současného vedení Rio Maior (PT) – Palmela (PT) směrem k Ribatejo (PT) a zařízení Ribatejo
- 3.38 Rozvodny Soluň (EL), Lamia (EL) a Patras (EL) a spojovací vedení
- 3.39 Propojení oblastí Euboia (EL), Lakónie (EL) a Trácie (EL)
- 3.40 Posílení stávajících propojení okrajových regionů v kontinentálním Řecku
- 3.41 Vedení Tynagh (IE) – Cashla (IE)
- 3.42 Vedení Flagford (IE) – východní Sligo (IE)
- 3.43 Propojení na severovýchodě a západě Španělska, zejména za účelem propojení k síti větrných výrobních kapacit
- 3.44 Propojení v Baskicku (ES), Aragonii (ES) a Navaře (ES)

- 3.45 Propojení v Galicii (ES)
- 3.46 Propojení ve středním Švédsku
- 3.47 Propojení v jižním Švédsku
- 3.48 Vedení Hamburg (DE) – oblast Schwerin (DE)
- 3.49 Vedení oblast Halle/Saale (DE) – oblast Schweinfurt (DE)
- 3.50 Nová propojení větrných elektráren v pobřežních vodách Německa i na pevnině
- 3.51 Modernizace distribuční soustavy 380 kV v Německu pro propojení parků větrných elektráren v pobřežních vodách
- 3.52 Propojení v Severním Irsku, v souvislosti s propojeními s Irskem
- 3.53 Propojení na severozápadě Spojeného království
- 3.54 Propojení ve Skotsku a Anglii za účelem vyššího využití obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny
- 3.55 Nová propojení větrných elektráren v pobřežních vodách Belgie včetně modernizace distribuční soustavy 380 kV
- 3.56 Rozvodna Borssele (NL)
- 3.57 Realizace reaktivního energetického kompenzačního zařízení (NL)
- 3.58 Zavedení posouvačů fáze nebo kondenzátorových souprav v Belgii
- 3.59 Modernizace distribuční soustavy 380 kV v Belgii s cílem zvýšit kapacitu dovozu
- 3.60 Vedení St. Peter (AT) – Tauern (AT)
- 3.61 Vedení Südburgenland (AT) – Kainachtal (AT)
- 3.62 Dunowo (PL) – Żydowo (PL) – Krzewina (PL) – Plewiska (PL)
- 3.63 Pątnów (PL) – Grudziądz (PL)
- 3.64 Ostrów (PL) – Plewiska (PL)
- 3.65 Ostrów (PL) – Trębaczew (Rogowiec) (PL)
- 3.66 Plewiska (PL) – Pątnów (PL)
- 3.67 Tarnów (PL) – Krosno (PL)
- 3.68 Ełk (PL) – Olsztyn Matki (PL)
- 3.69 Ełk (PL) – Narew (PL)
- 3.70 Mikułowa (PL) – Świebodzice – Dobrzeń (Groszowice) (PL)
- 3.71 Patnów (PL) – Sochaczew (PL) – Warszawa (PL)
- 3.72 Krsko (SI) – Bericevo (SI)
- 3.73 Modernizace slovinské přenosové soustavy z 220 kV na 400 kV
- 3.74 Medzibrod (SK) – Liptovská Mara (SK)

- 3.75 Lemešany (SK) – Moldava (SK)
- 3.76 Lemešany (SK) – Velké Kapušany (SK)
- 3.77 Gabčíkovo (SK) – Velký Ďur (SK)
- 3.78 Propojení v severním Švédsku
- 3.79 Převod dodávek Saaremaa (EE) na 110 kV
- 3.80 Zlepšení dodávek elektřiny z Tartu (EE)
- 3.81 Renovace rozvodny (330 kV) v Eesti (EE)
- 3.82 Renovace rozvodu (110 kV) v Kiisa (EE), Püssi (EE) a Viljandi (EE)
- 3.83 Nošovice (CZ) – Prosenice (CZ): přestavba jednoduchého vedení 400 kV na dvojité vedení 400 kV
- 3.84 Krasíkov (CZ) – Horní Životice (CZ): nové jednoduché vedení 400 kV
- 3.85 Nová propojení větrných elektráren na Maltě (MT)

4. Rozvoj elektrických propojení s třetími zeměmi

- 4.1 Nové propojení Itálie – Švýcarsko
- 4.2 Vedení Filippi (EL) – Marica 3 (Bulharsko)
- 4.3 Vedení Amintaio (EL) – Bitolja (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)
- 4.4 Vedení Kardina (EL) – Elbasan (Albánie)
- 4.5 Vedení Elbasan (Albánie) – Podgorica (Srbsko a Černá hora)
- 4.6 Rozvodna a spojovací vedení Mostar (Bosna a Hercegovina)
- 4.7 Rozvodna a spojovací vedení Ernestinovo (Chorvatsko)
- 4.8 Nová propojení mezi Řeckem a Albánií, Bulharskem a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií
- 4.9 Vedení Filippi (EL) – Hamidabad (TR)
- 4.10 Podmořský kabel mezi severovýchodem/východem Anglie a jižním Norskem
- 4.11 Propojení Eemshaven (NL) – Feda (NO)
- 4.12 Podmořský kabel mezi jižním Španělskem a Marokem (posílení existujícího propojení)
- 4.13 Propojení pro baltský elektroenergetický okruh: Německo – Polsko – Rusko – Estonsko – Lotyšsko – Litva – Švédsko – Finsko – Dánsko – Bělorusko
- 4.14 Propojení jižní Finsko – Rusko
- 4.15 Nová propojení mezi severním Švédskem a severním Norskem
- 4.16 Nová propojení mezi středním Švédskem a středním Norskem
- 4.17 Vedení Borgvik (SE) – Hoesle (NO) – oblast Osla (NO)
- 4.18 Nová propojení mezi soustavou UCTE/CENTREL a balkánskými zeměmi
- 4.19 Propojení a rozhraní mezi soustavou UCTE a Běloruskem, Ruskem a Ukrajinou, včetně přemístění měření HVDC dříve provozovaných mezi Rakouskem a Maďarskem, Rakouskem a Českou republikou a Německem a Českou republikou

- 4.20 Propojení v elektrickém okruhu Černého moře: Rusko – Ukrajina – Rumunsko – Bulharsko – Turecko – Gruzie
- 4.21 Nová propojení v oblasti Černého moře za účelem zajištění spolupráce soustavy UCTE se sítěmi v dotyčných zemích
- 4.22 Nová propojení ve středozezemním elektrickém okruhu: Francie – Španělsko – Maroko – Alžírsko – Tunisko – Líbye – Egypt – země Blízkého východu – Turecko – Řecko – Itálie
- 4.23 Podmořský kabel mezi jižním Španělskem a severozápadním Alžírskem
- 4.24 Podmořský kabel mezi Itálií a severní Afrikou (Alžírsko, Tunisko, Líbye)
- 4.25 Elektrická propojení mezi Tuniskem a Itálií
- 4.26 Nová propojení v oblasti Barentsova moře
- 4.27 Modernizace propojení mezi Dánskem a Norskem
- 4.28 Obermoorweiler (DE) – Meiningen (AT) – Bonaduz (CH): další zvyšování kapacity
- 4.29 Békéscsaba (HU) – Oradea (RO)
- 4.30 Pécs (HU) – Sombor (Srbsko a Černá Hora)
- 4.31 Pécs (HU) – Ernestinovo (HR)
- 4.32 Velké Kapušany (SK) – hranice Ukrajiny
- 4.33 Andráll (ES) – Encamp (AD): zvyšování kapacity na 220 kV
- 4.34 Španělsko – Andorra – Francie: modernizace propojení

5. **Opatření zlepšující provoz propojených elektroenergetických sítí v rámci vnitřního trhu**

(Dosud nebyly definovány žádné specifikace)

PLYNÁRENSKÉ SÍTĚ

6. **Zavedení zemního plynu do nových oblastí**

- 6.1 Rozvoj plynárenských sítí z Belfastu směrem do severozápadní oblasti Severního Irska (UK) a v případě potřeby na západní pobřeží Irska
- 6.2 LNG v Santa Cruz de Tenerife, Kanárské ostrovy (ES)
- 6.3 LNG v Las Palmas de Gran Canaria (ES)
- 6.4 LNG na Madeiře (PT)
- 6.5 Rozvoj plynárenských sítí ve Švédsku
- 6.6 Propojení mezi Baleárskými ostrovy (ES) a kontinentálním Španělskem
- 6.7 Vysokotlaká větev do Trácie (EL)
- 6.8 Vysokotlaká větev do Korintu (EL)
- 6.9 Vysokotlaká větev do severozápadního Řecka (EL)
- 6.10 Propojení ostrovů Lolland (DK) and Falster (DK)
- 6.11 LNG na ostrově Kypru, energetické středisko Vasilikos
- 6.12 Propojení mezi zařízením LNG Vasilikos (CY) a elektrárnou Moni (CY)
- 6.13 LNG na ostrově Kréta (EL)
- 6.14 Vysokotlaká větev do Patry (EL)
- 6.15 LNG na Maltě

7. **Rozvoj plynárenských propojení za účelem uspokojení potřeb vnitřního trhu a posílení bezpečnosti dodávek, včetně propojení oddělených sítí pro přepravu zemního plynu**
- 7.1 Další propojovací plynovod mezi Irskem a Skotskem
- 7.2 Propojení sever – jih, včetně plynovodu Dublin – Belfast
- 7.3 Kompresní stanice na plynovodu Lacq (FR) — Calahorra (ES)
- 7.4 Plynovod Lussagnet (FR) – Bilbao (ES)
- 7.5 Plynovod Perpignan (FR) – Barcelona (ES)
- 7.6 Zvyšování přepravní kapacity plynovodů zásobujících Portugalsko přes jižní Španělsko a Galicii a Asturii přes Portugalsko
- 7.7 Plynovod Puchkirchen (AT) – Burghausen (DE)
- 7.8 Plynovod Andorf (AT) – Simbach (DE)
- 7.9 Plynovod Wiener Neustadt (AT) – Sopron (HU)
- 7.10 Plynovod Bad Leonfelden (AT) – Linz (AT)
- 7.11 Plynovod severozápadní Řecko – Elbasan (AL)
- 7.12 Propojovací plynovod Řecko – Itálie
- 7.13 Kompresní stanice na hlavním plynovodu v Řecku
- 7.14 Propojení mezi sítěmi Rakouska a České republiky
- 7.15 Koridor pro přepravu plynu v jihovýchodní Evropě přes Řecko, Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, Srbsko a Černou Horu, Bosnu a Hercegovinu, Chorvatsko, Slovinsko a Rakousko
- 7.16 Koridor pro přepravu plynu mezi Rakouskem a Tureckem přes Maďarsko, Rumunsko a Bulharsko
- 7.17 Propojovací plynovody mezi Spojeným královstvím, Nizozemskem a Německem, propojující hlavní zdroje a trhy severozápadní Evropy
- 7.18 Propojení mezi severovýchodním Německem (oblast Berlína) a severozápadním Polskem (oblast Štětína) s větví ze Schmöllnu do Lubminu (DE, oblast Greifswaldu)
- 7.19 Plynovod Cieszyn (PL) – Ostrava (CZ)
- 7.20 Görlitz (DE) – Zgorzelec (PL): prodloužení a propojení sítí pro přepravu zemního plynu
- 7.21 Prodloužení Bernau (DE) – Szczecin (PL)
- 7.22 Propojení mezi zařízeními v pobřežních vodách Severního moře nebo mezi dánskými zařízeními v pobřežních vodách a zařízeními na pobřeží Spojeného království
- 7.23 Posílení přepravní kapacity mezi Francií a Itálií
- 7.24 Baltský propojovací plynovod mezi Dánskem – Německem – Švédskem
- 7.25 Mísící stanice ve Winksele (BE) v severojižní ose
- 7.26 Zvýšení kapacity Zeebrugge (BE) – Eynatten (BE)
- 7.27 Zvýšení kapacity podél severozápadní osy Zelzate (BE) – Zeebrugge (BE)
- 7.28 Budování plynovodu na přepravu plynu propojujícího Dánsko a Nizozemsko a spojujícího stávající výrobní zařízení v Severním moři

8. Rozvoj kapacit pro odběr LNG a pro skladování zemního plynu

- 8.1 LNG v Le Verdon-sur-mer (FR, nové zařízení) a plynovod do zásobníku Lussagnet (FR)
- 8.2 LNG ve Fos-sur-mer (FR)
- 8.3 LNG v Huelva (ES), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.4 LNG v Kartageně (ES), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.5 LNG v Galicii (ES), nové zařízení
- 8.6 LNG v Bilbao (ES), nové zařízení
- 8.7 LNG v oblasti Valencia (ES), nové zařízení
- 8.8 LNG v Barceloně (ES), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.9 LNG v Sines (PT), nové zařízení
- 8.10 LNG v Revithoussa (EL), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.11 LNG na severním pobřeží Jaderského moře (IT)
- 8.12 LNG v pobřežních vodách severního Jaderského moře (IT)
- 8.13 LNG na jižním pobřeží Jaderského moře (IT)
- 8.14 LNG na Jónském pobřeží (IT)
- 8.15 LNG na Tyrhénském pobřeží (IT)
- 8.16 LNG na Ligurském pobřeží (IT)
- 8.17 LNG v Zeebrugge (BE, druhá fáze rozšiřování kapacity)
- 8.18 LNG na ostrově Grain, Kent (UK)
- 8.19 Stavba druhého LNG terminálu v kontinentálním Řecku
- 8.20 Rozvoj podzemních plynárenských skladovacích zařízení v Irsku
- 8.21 Skladování na Jižní Kavale (EL), přeměna vyčerpaného plynárenského pole v pobřežních vodách
- 8.22 Skladování v Lussagnetu (FR), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.23 Skladování v Pecoradu (FR), přeměna vyčerpaného naftového pole
- 8.24 Skladování v Alsasku (FR), rozvoj skladování v solných dutinách
- 8.25 Skladování v centrální oblasti (FR), rozvoj skladování u hladiny podzemní vody
- 8.26 Skladování na severojižní ose Španělska (nová zařízení) v Kantábrii, Aragonii, Kastilii a Leonu, Kastilii – La Manche a Andalusii
- 8.27 Skladování na středomořské ose Španělska (nová zařízení) v Katalánii, Valencii a Murcii
- 8.28 Skladování v Carriçu (PT), nové zařízení
- 8.29 Skladování v Loenhoutu (BE), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.30 Skladování v Stenlille (DK) a Lille Torupu (DK), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.31 Skladování v Tønderu (DK), nové zařízení
- 8.32 Skladování v Puchkirchenu (AT), rozšíření stávajícího zařízení, včetně plynovodu do systému Penta západ poblíž Andorfu (AT)

- 8.33 Skladování v Baumgartenu (AT), nové zařízení
- 8.34 Skladování v Haidachu (AT), nové zařízení, včetně plynovodu do Evropské distribuční soustavy
- 8.35 Rozvoj podzemních skladovacích zařízení v Itálii
- 8.36 Skladování ve Wierzychowicích (PL), rozšíření stávajícího zařízení
- 8.37 Skladování v Kossakowu (PL), rozvoj podzemních skladovacích zařízení
- 8.38 Plynovod Malta (MT) – Sicílie (IT)
- 8.39 Skladování v Litvě (nové zařízení)

9. Rozvoj přepravní plynárenské kapacity (zásobovací plynovody)

- 9.1 Vytvoření a rozvoj propojení v rámci skandinávské plynárenské distribuční soustavy: Norsko – Dánsko – Německo – Švédsko – Finsko – Rusko – pobaltské státy – Polsko
- 9.2 Středoskandinávský plynovod: Norsko, Švédsko, Finsko
- 9.3 Severoevropský plynovod: Rusko, Baltské moře, Německo
- 9.4 Plynovod z Ruska do Německa přes Lotyšsko, Litvu a Polsko, včetně rozvoje podzemních plynárenských skladovacích zařízení v Lotyšsku (projekt „Amber“)
- 9.5 Plynovod Finsko – Estonsko
- 9.6 Nové plynovody z Alžírsko do Španělska a Francie a zvyšování souvisejících kapacit vnitřních sítí v těchto zemích
- 9.7 Zvyšování přepravní kapacity plynovodu Alžírsko – Maroko – Španělsko (do Córdoby)
- 9.8 Plynovod Córdoba (ES) – Ciudad Real (ES)
- 9.9 Plynovod Ciudad Real (ES) – Madrid (ES)
- 9.10 Plynovod Ciudad Real (ES) – pobřeží Středozemního moře (ES)
- 9.11 Větev v Kastilii – La Mancha (ES)
- 9.12 Prodloužení směrem do severozápadního Španělska
- 9.13 Podmořský plynovod Alžírsko – Španělsko a plynovody pro propojení k Francii
- 9.14 Zvyšování přepravní kapacity z ruských zdrojů do Evropské unie přes Ukrajinu, Slovensko a Českou republiku
- 9.15 Zvyšování přepravní kapacity z ruských zdrojů do Evropské unie přes Bělorusko a Polsko
- 9.16 Plynovod Jamal – Evropa II
- 9.17 Plynovod Jagal jih (mezi plynovodem STEGAL vedoucím do trojúhelníku DE, FR a CH)
- 9.18 Plynovod SUDAL východ (mezi plynovodem MIDAL poblíž propojení z Heppenheimu do Burghausenu, propojení s plynovodem PENTA v Rakousku)
- 9.19 Zvyšování přepravní kapacity plynovodu STEGAL pro přepravu dalšího plynu z česko-německých hranic a z polsko-německých hranic přes Německo do ostatních členských států.
- 9.20 Plynovod z libyjských zdrojů do Itálie
- 9.21 Plynovod ze zdrojů v zemích Kaspického moře do Evropské unie
- 9.22 Plynovod Řecko – Turecko

- 9.23 Zvyšování přepravní kapacity z ruských zdrojů do Řecka a jiných balkánských zemí přes Ukrajinu, Moldavsko, Rumunsko a Bulharsko
- 9.24 Plynovod Stara Zagora (BG) – Ichtiman (BG)
- 9.25 Transjadranský plynovod – plynovod na přepravu zemního plynu dodávaného z oblasti Kaspického moře nebo Středního východu propojující Itálii a trhy s energií v jihovýchodní Evropě
- 9.26 Spojovací plynovody mezi německými, českými, rakouskými a italskými plynárenskými sítěmi
- 9.27 Plynovod z ruských zdrojů do Itálie přes Ukrajinu, Slovensko, Maďarsko a Slovinsko
- 9.28 Zvyšování přepravní kapacity plynovodu TENP vedoucího z Nizozemska přes Německo do Itálie
- 9.29 Plynovod Taisnières (FR) – Oltingue (CH)
- 9.30 Plynovod z Dánska do Polska, případně před Švédsko
- 9.31 Plynovod Nybro (DK) – Dragør (DK), včetně spojovacího plynovodu do skladovacího zařízení ve Stenlille (DK)
- 9.32 Plynárenská síť ze zdrojů v Barentsově moři do Evropské unie přes Švédsko a Finsko
- 9.33 Plynovod z pole Corrib (IE), pobřežní vody
- 9.34 Plynovod z alžírských zdrojů do Itálie přes Sardinii, s větví na Korsiku
- 9.35 Plynárenská síť ze zdrojů na Blízkém východě do Evropské unie
- 9.36 Plynovod z Norska do Spojeného království
- 9.37 Propojení Pécs (HU) – Chorvatsko
- 9.38 Propojení Szeged (HU) – Oradea (RO)
- 9.39 Propojení Vecsés (HU) – Slovensko
- 9.40 Zvýšení kapacity Beregdaróc (HU) – Ukrajina
10. **Opatření zlepšující provoz plynárenských sítí v rámci vnitřního trhu**
(Dosud nebyly definovány žádné specifikace)
-

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Dne 10. prosince 2003 předložila Komise návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a zruší rozhodnutí 96/391/ES a č. 1229/2003/ES ⁽¹⁾.

Hospodářský a sociální výbor vydal své stanovisko ⁽²⁾ dne 2. června 2004. Výbor regionů se rozhodl stanovisko nepředložit.

Evropský parlament přijal své stanovisko ⁽³⁾ při prvním čtení dne 7. června 2005.

V souladu s článkem 251 Smlouvy přijala Rada dne 1. prosince 2005 společný postoj.

II. CÍL NÁVRHU

Hlavním cílem tohoto návrhu je upravit hlavní směry pro transevropské energetické sítě přijaté v červnu roku 2003 ⁽⁴⁾, zejména s ohledem na nové členské státy, a umožnit financování ⁽⁵⁾ projektů společného zájmu rozšířené Unie. Revize hlavních směrů zahrnuje projekty, které usnadní integraci nových členských států do vnitřního trhu s elektřinou a plynem. Řeší rovněž potřebu zahrnout projekty, kterých se účastní „sousedící země“.

Komise dále navrhla dvě nová ustanovení týkající se mechanismů, s nimiž se počítá v souvislosti s přípravou a prováděním prioritních projektů, a to:

- a) prohlášení evropského zájmu pro přeshraniční prioritní projekty s významným dopadem na integraci dotyčných sítí;
- b) možnost Komise jmenovat pro danou prioritní osu nebo pro jednotlivé prioritní projekty evropského koordinátora.

Návrh rovněž zahrnuje do oblasti působnosti rozhodnutí „olefiny“; projekty týkající se olefinů však nebudou způsobilé pro financování Společenstvím podle nařízení (ES) č. 2236/95.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Všeobecné poznámky a hlavní změny provedené Radou

Obecně se Rada snažila zjednodušit strukturu rozhodnutí (pokud jde o úrovně priorit a počet příloh) a přiblížit ji co nejvíce rozhodnutí č. 1229/2003/ES.

Rada podporuje hlavní cíl návrhu Komise: přizpůsobit hlavní směry pro transevropské energetické sítě důsledkům nedávného rozšíření Unie. Rada však nepřijala nové prvky, které do tohoto návrhu zahrnula Komise (ve srovnání s rozhodnutím č. 1229/2003/ES), tj. vytvoření nové dodatečné kategorie „projektů evropského zájmu“ (článek 8), v kombinaci s ustanoveními týkajícími se provádění těchto projektů (článek 9) a evropského koordinátora (článek 10).

⁽¹⁾ Dokument 6218/04 ENER 49 RELEX 62 CODEC 198, nezveřejněn v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. C 241, 28.9.2004, s. 17.

⁽³⁾ Dokument 9835/05 CODEC 471 ENER 92 RELEX 295, nezveřejněn v Úředním věstníku.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1229/2003/ES ze dne 26. června 2003, kterým se stanoví řada hlavních směrů pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1254/96/ES (Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 11).

⁽⁵⁾ Připomíná se, že poskytnutí finanční podpory Společenství v oblasti transevropských sítí se řídí nařízením (ES) č. 2236/95, ve znění nařízení (ES) č. 807/2004 ze dne 21. dubna 2004.

Bylo namítnuto, že Rada tato nová ustanovení přijala v souvislosti s transevropskými *dopravními* sítěmi. Mezi transevropskými energetickými sítěmi a transevropskými dopravními sítěmi však existují dva významné rozdíly: velmi omezený rozpočet, který je k dispozici pro transevropské energetické sítě, a skutečnost, že projekty energetické infrastruktury jsou obvykle prováděny soukromými investory. Vytvoření dodatečné kategorie „projektů evropského zájmu“ by tedy mohlo v praxi mít ten účinek, že by bylo fakticky zcela vyloučeno financování TEN pro „běžný prioritní projekt“, o kterém by soukromý investor byl ochoten uvažovat. Pokud jde o ustanovení o případném „evropském koordinátorovi“, Rada se domnívá, že pro tentýž účel by mohla být zachována mnohem méně byrokratická ustanovení, jak uvedl samotný EP ve své změně 21.

Rada bere v tomto ohledu na vědomí široký rozsah působnosti zmocňovacího ustanovení uvedeného v čl. 8 odst. 2. S přihlédnutím k oběma výše uvedeným rozdílům a k nepříznivému účinku, který by vytvoření zvláštní kategorie mohlo mít na realizaci jiných životaschopných projektů, došla Rada k závěru, že dodatečné náklady a administrativní zatížení, které by členským státům vznikly v důsledku ustanovení obsažených v článcích 8–10 návrhu Komise, jsou nepřiměřené ve srovnání s jejich potenciálním přínosem.

Během neformálního dialogu s EP, který probíhal při přípravě společného postoje, bylo dosaženo kompromisů v otázkách vhodných odkazů na olefiny a obnovitelné zdroje energie; tyto kompromisy jsou zahrnuty do společného postoje.

2. Změny přijaté Evropským parlamentem

Pokud jde o 30 změn přijatých Evropským parlamentem, Rada přijala těchto 20 změn:

- zcela (někdy s přepracováním): 1, 2, 4, 5 (6. bod odůvodnění), 6 (11. bod odůvodnění), 8 (bod odůvodnění 14a), 11, 16, 22 (čl. 8 odst. 1), 23 (článek 9), 30;
- částečně: 7 (14. bod odůvodnění), 12, 17, 24–29 ⁽¹⁾.

Rada zamítla těchto 10 změn: 3, 9, 10, 13, 14, 15, 18, 19, 38, 21.

3. Jiné změny provedené Radou

Pokud jde o návrh Komise, provedla Rada řadu změn, které jsou uvedeny níže.

- V souvislosti s vypuštěním článků 8, 9 a 10 Rada také vypustila v bodech odůvodnění odkazy na prohlášení evropského zájmu (6. bod odůvodnění, druhá věta) a evropského koordinátora (9. bod odůvodnění). Avšak pro zachování některých prvků obsažených v těchto článcích a bodech odůvodnění Rada svůj společný postoj doplnila o nové body odůvodnění 9, 10, 12 a 13. Byl rovněž doplněn nový bod odůvodnění 5 o olefinech.
- Do čl. 4 odst. 2 písm. b) byl vložen odkaz na „kandidátské země“; byl vypuštěn odkaz na olefiny (čl. 4 odst. 3 písm. c) návrhu Komise).
- Z čl. 5 písm. a) byl vypuštěn odkaz na „prioritní projekty“.

⁽¹⁾ Poznámka: ve změnách 24–29, které se týkají příloh, Rada nepřijala odkazy na „projekty evropského zájmu“ a změny provedené v příloze I, Síť pro přenos elektriny, EL.7.

- V čl. 6 odst. 6 byl výraz „po konzultaci s“ (členskými státy) nahrazen výrazem „po dohodě s“ a byl doplněn odkaz na mnohostranné dohody.
- Do čl. 7 odst. 2 byl doplněn odkaz na „odpovědné společnosti“.
- V článku 12 (článek 9 společného postoje) bylo upřesněno, že „hlavním zdrojem financování“ je soukromé financování nebo financování hospodářskými subjekty.
- Pokud jde o přílohy, připomíná se, že přílohy I a IV byly sloučeny a že se souhlasem Komise byly provedeny některé dodatečné změny a opravy v projektech; tyto změny se odrážejí ve změnách 24–30 přijatých Parlamentem.

IV. ZÁVĚR

Rada podporuje hlavní cíl návrhu Komise, kterým je přizpůsobení hlavních směrů pro transevropské energetické sítě důsledkům nedávného rozšíření Unie. V rámci neformálního dialogu přijala kompromisní řešení v některých otázkách. Vzhledem k významu, který úprava hlavních směrů pro transevropské energetické sítě má pro Unii jako celek a zejména pro nové členské státy, je Rada pro rychlé přijetí rozhodnutí, které bude možné snadno provádět.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 2/2006**přijatý Radou dne 8. prosince 2005****s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2006 ze dne ... o přidávání vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin**

(2006/C 80 E/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Existuje široký okruh živin a jiných složek, které mohou být použity při výrobě potravin, jež zahrnují mimo jiné vitaminy, minerální látky včetně stopových prvků, aminokyseliny, esenciální mastné kyseliny, vlákninu, různé rostliny a bylinné výtažky. Přidávání těchto látek do potravin je v členských státech upraveno různými vnitrostátními předpisy, které brání volnému pohybu těchto výrobků, vytvářejí nerovné podmínky hospodářské soutěže, a tím přímo ovlivňují fungování vnitřního trhu. Je tedy nezbytné přijmout předpisy Společenství harmonizující vnitrostátní předpisy týkající se přidávání vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin.

(2) Cílem tohoto nařízení je upravit přidávání vitaminů a minerálních látek do potravin a používání některých dalších látek nebo složek obsahujících látky jiné než vitaminy nebo minerální látky, které se přidávají do potravin nebo se používají při výrobě potravin za podmínek, jejichž důsledkem je požívání množství, které podstatně překračuje v rozumné míře předpokládaná množství požívaná za běžných podmínek spotřeby při vyvážené a pestré stravě nebo které by mohlo představovat jiné možné nebezpečí pro spotřebitele. Při neexistenci konkrétních pravidel Společenství ohledně zákazu nebo omezení používání látek nebo složek obsahujících látky jiné než vitaminy nebo minerální látky podle tohoto nařízení nebo podle jiných konkrétních předpisů Společenství mohou platit související vnitrostátní pravidla, aniž by byla dotčena ustanovení Smlouvy.

(3) Některé členské státy vyžadují povinné přidávání některých vitaminů a minerálních látek do některých běžných potravin z důvodů týkajících se péče o veřejné zdraví. Tyto důvody mohou platit na celostátní nebo dokonce regionální úrovni, avšak v současné době by neopravňovaly k harmonizaci předpisů o povinném přidávání živin v celém Společenství. Pokud to však bude vhodné, mohly by tyto předpisy být přijaty na úrovni Společenství. Mezitím by bylo užitečné shromáždit informace o těchto vnitrostátních opatřeních.

(4) Vitaminy a minerální látky mohou výrobci do potravin přidávat na základě svého rozhodnutí, nebo je musí jako výživné látky přidávat na základě zvláštních právních předpisů Společenství. Mohou být rovněž přidávány z technologických důvodů jako přísady, barviva, aromatické látky nebo pro jiné podobné účely včetně povolených enologických postupů a procesů, které jsou stanoveny příslušnými právními předpisy Společenství. Toto nařízení by se mělo použít, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Společenství pro přidávání nebo používání vitaminů a minerálních látek v konkrétních výrobcích nebo skupinách výrobků nebo přidávání těchto látek za účely, které nejsou předmětem tohoto nařízení.

(5) Vzhledem k tomu, že prostřednictvím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy ⁽³⁾ byla přijata podrobná pravidla o doplňcích stravy s obsahem vitaminů a minerálních látek, neměla by se ustanovení tohoto nařízení týkající se vitaminů a minerálních látek vztahovat na doplňky stravy.

(6) Vitaminy a minerální látky přidávají výrobci do potravin z celé řady důvodů včetně obnovení jejich obsahu, pokud se tento v procesu výroby, skladování nebo manipulace snížil, nebo z důvodu zajištění výživové hodnoty odpovídající potravinám, které mají nahradit.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 8. prosince 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

- (7) Přiměřená a pestrá strava poskytuje za běžných okolností lidskému organismu veškeré živiny nezbytné pro jeho normální vývoj a pro udržení dobrého zdraví v množstvích, která byla stanovena a doporučena na základě obecně uznávaných vědeckých údajů. Průzkumy však prokázaly, že tohoto ideálního stavu není dosaženo u všech vitaminů a minerálních látek ani u všech skupin obyvatelstva v rámci Společenství. Zdá se, že potraviny obohacené vitaminy a minerálními látkami nezanedbatelným způsobem přispívají k přijímání těchto živin, takže se lze domnívat, že kladně přispívají k celkovému přísunu živin.
- (8) Lze prokázat, že se v současné době ve Společenství, třebaže jen zřídka, vyskytují případy nedostatku živin. Změny společensko-hospodářské situace ve Společenství a způsobu života některých skupin obyvatelstva vedly k odlišným požadavkům na výživu a měnícím se stravovacím návykům. To následně způsobilo změny v požadavcích na přísun energie a živin různých skupin obyvatelstva a vedlo k tomu, že tyto skupiny obyvatelstva přijímaly menší množství některých vitaminů a minerálních látek, než je v daném členském státě doporučeno. Nové vědecké poznatky kromě toho poukazují na skutečnost, že v případě některých živin by přijímání většího než dosud doporučovaného množství mohlo lépe přispět k udržení optimálního zdravotního stavu.
- (9) Do potravin by mělo být povoleno přidávání pouze těch vitaminů a minerálních látek, které se v dané stravě obvykle nacházejí, jsou konzumovány jako její součást a považují se za nezbytné živiny; to však neznamená, že jejich přidávání je nezbytné. Je třeba zamezit možným sporům, pokud jde o identitu těchto nezbytných živin. Proto je vhodné vytvořit pozitivní seznam těchto vitaminů a minerálních látek.
- (10) Chemické látky využívané jako zdroj vitaminů a minerálních látek, které se mohou přidávat do potravin, by měly být bezpečné a také biologicky dostupné, tj. pro organismus prospěšné. Z tohoto důvodu by měl být vytvořen také pozitivní seznam těchto látek. Pozitivní seznam by měl zahrnovat látky, které byly na základě výše uvedených kritérií bezpečnosti a biologické dostupnosti schváleny Vědeckým výborem pro potraviny ve stanovisku vydaném dne 12. května 1999 a smíjí být použity při výrobě potravin určených pro kojence a děti, jiných potravin určených pro zvláštní výživu nebo doplňků stravy. Přestože se chlorid sodný (kuchyňská sůl) mezi látkami na tomto seznamu nevyskytuje, smí se i nadále používat jako přísada při přípravě jídla.
- (11) Aby se udržel krok s vědeckotechnickým rozvojem, je důležité tyto seznamy v případě potřeby pohotově revidovat. Tyto revize by představovaly prováděcí opatření technické povahy a jejich přijetí by mělo být pro zjednodušení a urychlení postupů svěřeno Komisi.
- (12) Potraviny obohacené o vitaminy a minerální látky jsou výrobci většinou propagovány a spotřebitelé je mohou vnímat jako výrobky, které jsou ve srovnání s podobnými nebo jinými výrobky, do nichž tyto živiny přidány nebyly, fyziologicky hodnotnější nebo mající ze zdravotního či výživového hlediska jinou přednost. To může spotřebitele vést k rozhodnutím, která mohou být jinak nežádoucí. Aby bylo možné čelit tomuto případnému nežádoucímu účinku, je vhodné u výrobků, které lze obohatit o vitaminy a minerální látky, zavést další omezení vedle omezení, která by přirozeně vyplývala z technologických důvodů nebo by byla nutná z bezpečnostních důvodů, je-li stanoven nejvyšší přípustný obsah vitaminů a minerálních látek. Obsah určitých látek ve výrobku, například alkoholu, by byl v této souvislosti vhodným kritériem pro zákaz přidávání vitaminů a minerálních látek. Veškeré výjimky ze zákazu přidávání vitaminů a minerálních látek do alkoholických nápojů by se měly omezit na ochranu tradičních vinných receptur, přičemž by dotyčné výrobky byly oznámeny Komisi. Neměly by se uvádět žádné údaje o prospěšnosti přidávání vitaminů nebo minerálních látek pro výživu nebo zdraví. Aby spotřebitel nebyl uveden v nejistotu ohledně přirozené výživové hodnoty čerstvých potravin, nemělo by být dovoleno čerstvé potraviny obohacovat o vitaminy ani minerální látky.
- (13) Účelem tohoto nařízení není upravovat používání vitaminů a minerálních látek ve stopových množstvích jakožto ukazatelů pravosti používaných za účelem boje proti podvodům.
- (14) Nadměrný příjem vitaminů a minerálních látek může vést k nepříznivým účinkům, a proto je nezbytné podle potřeby stanovit nejvyšší přípustné bezpečné úrovně pro přidávání těchto látek do potravin. Tyto úrovně musí zajistit, aby bylo běžné používání těchto výrobků podle pokynů k použití poskytnutých výrobcem a v rámci pestré stravy pro spotřebitele bezpečné. Proto by měly být stanoveny celkové nejvyšší přípustné bezpečné úrovně pro vitaminy a minerální látky, které jsou v potravinách obsaženy v přírodní podobě nebo jsou do potravin přidávány z jakéhokoli důvodu, včetně technologických.

- (15) Z toho důvodu by měly být přijaty tyto nejvyšší přípustné úrovně a případně další podmínky omezující přidávání těchto látek do potravin, které by zohlednily nejvyšší přípustné bezpečné úrovně stanovené vědeckým posouzením rizik založeným na obecně uznávaných vědeckých údajích a možný příjem těchto látek z jiných potravin. Náležitá pozornost by měla být rovněž věnována referenčním příjmům vitaminů a minerálních látek u obyvatelstva. Pokud je nutné u určitých vitaminů a minerálních látek stanovit omezení týkající se potravin, do nichž mohou být přidávány, je potřeba stanovit jako prioritu obnovení jejich obsahu, pokud byl během zpracovávání, skladování nebo manipulace snížen, a zajištění podobné výživové hodnoty, jakou mají potraviny, které mají být těmito potravinami nahrazeny.
- (16) Vitaminy a minerální látky přidávané do potravin by měly být v potravinách nakonec přítomny v určitém minimálním množství. V opačném případě by jejich příliš malé a zanedbatelné množství v těchto obohacených potravinách nebylo pro spotřebitele žádným přínosem a bylo by zavádějící. Stejná zásada je základem požadavku, aby tyto živiny byly obsaženy v potravinách v dostatečném množství, jestliže mají být uvedeny v rámci nutričního označení. Proto by bylo vhodné, aby minimální množství vitaminů a minerálních látek obsažená v potravinách, do nichž byly vitaminy a minerální látky přidány, odpovídala významným množstvím živin vyžadovaným pro jejich uvedení v rámci nutričního označení, pokud odpovídající výjimky nestanoví jinak.
- (17) Stanovení nejvyšších přípustných úrovní a veškerých podmínek pro používání těchto látek na základě uplatňování zásad a kritérií stanovených v tomto nařízení a přijetí minimálních úrovní by představovala prováděcí opatření technické povahy a jejich přijetí by mělo být pro zjednodušení a urychlení postupů svěřeno Komisi.
- (18) Obecná ustanovení a definice pro označování jsou uvedeny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy⁽¹⁾. Toto nařízení by se tedy mělo omezit na nezbytná doplňující ustanovení. Tato doplňující ustanovení by se měla rovněž použít, aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2006 ze dne ...
- o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin⁽²⁾.
- (19) Vzhledem k výživovému významu výrobků obohacených o vitaminy a minerální látky a k jejich možnému dopadu na stravovací návyky a celkový příjem živin by měl být spotřebitel schopen posoudit celkovou výživovou kvalitu těchto výrobků. Z toho důvodu by mělo být nutriční označování potravin, odchylně od článku 2 směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin⁽³⁾, povinné.
- (20) Běžná a pestrá strava obsahuje mnoho složek, které zase obsahují mnoho látek. Příjem těchto látek nebo složek vyplývající z jejich obvyklého a tradičního používání v běžné stravě nevyvolává obavy a není třeba ho upravovat. Některé látky jiné než vitaminy a minerální látky nebo složky obsahující tyto látky se do potravin přidávají jako výtažky nebo koncentráty a mohou vést k výrazně vyššímu příjmu, než by měl být při konzumaci přiměřené a pestré stravy. Bezpečnost takových postupů je v některých případech sporná a výhody nejsou zřejmé; z toho důvodu je třeba tyto postupy upravit. Je vhodné, aby v takových případech provozovatelé potravinářských podniků odpovědní za bezpečnost potravin uváděných na trh nesli důkazní břemeno ve věci bezpečnosti těchto výrobků.
- (21) Vzhledem ke zvláštní povaze potravin, do nichž jsou přidávány vitaminy a minerální látky, by měly být kromě prostředků, které mají kontrolní subjekty běžně k dispozici, umožněny další prostředky, aby se usnadnila účinná kontrola těchto výrobků.
- (22) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajištění účinného fungování vnitřního trhu v souvislosti s přidáváním vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin při poskytování vysoké úrovně ochrany spotřebitele, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/89/ES (Úř. věst. L 308, 25.11.2003, s. 15).

⁽²⁾ Společný postoj (ES) č. 3/2006 (viz strana ... v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (23) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾,

se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽²⁾.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA II

KAPITOLA I

PŘIDÁVÁNÍ VITAMINŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Článek 3

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení sbližuje právní a správní předpisy členských států, které upravují přidávání vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin, za účelem zajištění účinného fungování vnitřního trhu při současném zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele.

2. Ustanovení tohoto nařízení týkající se vitaminů a minerálních látek se nevztahují na doplňky stravy, na něž se vztahuje směrnice 2002/46/ES.

3. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení právních předpisů Společenství, která se týkají:

- a) potravin určených pro zvláštní výživu, a neexistují-li zvláštní ustanovení, aniž jsou dotčeny požadavky na složení těchto výrobků, které nezbytně vyplývají ze zvláštních výživových potřeb osob, pro něž jsou určeny;
- b) nových potravin a nových složek potravin;
- c) geneticky modifikovaných potravin;
- d) potravinářských přídatných látek a aromatických látek;
- e) povolených enologických postupů a procesů.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se „úřadem“ rozumí Evropský úřad pro bezpečnost potravin, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Požadavky na přidávání vitaminů a minerálních látek

1. Do potravin smějí být při dodržení pravidel stanovených v tomto nařízení přidávány pouze vitaminy nebo minerální látky uvedené v příloze I ve formách uvedených v příloze II.

2. Vitaminy a minerální látky lze přidávat do potravin bez ohledu na to, zda jsou v nich běžně obsaženy, aby se vzalo v úvahu:

- a) že u obyvatelstva nebo u určitých skupin obyvatelstva existuje nedostatek jednoho nebo více vitaminů nebo minerálních látek, který je možné klinicky nebo subklinicky prokázat nebo pro něj svědčí předpokládané malé množství přijímání živin, nebo
- b) že je možné zlepšit stav výživy obyvatelstva nebo určitých skupin obyvatelstva nebo napravit případné nedostatky v příjmu vitaminů nebo minerálních látek v potravě způsobené změnami stravovacích návyků nebo
- c) že došlo k pokroku u obecně uznávaných vědeckých poznatků o úloze vitaminů a minerálních látek ve výživě a z toho vyplývajících vlivů na zdraví.

3. Změny seznamů uvedených v odstavci 1 se přijímají postupem podle čl. 14 odst. 2 s přihlédnutím ke stanovisku úřadu.

⁽²⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1642/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4).

Článek 4

Omezení týkající se přidávání vitaminů a minerálních látek

Vitaminy a minerální látky se nesmějí přidávat do:

- a) nezpracovaných potravin, jako například ovoce, zeleniny, masa, drůbeže a ryb;
 - b) nápojů obsahujících více než 1,2 % obj. alkoholu, s výjimkou a odchylně od čl. 3 odst. 2 výrobků
 - i) uvedených v čl. 44 odst. 6 a 13 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem (¹),
 - ii) které byly uvedeny na trh před přijetím tohoto nařízení a
 - iii) které některý z členských států oznámí Komisi v souladu s článkem 11,
- a pokud na nich nejsou uvedena výživová a zdravotní tvrzení.

Další potraviny nebo skupiny potravin, do nichž se nesmějí přidávat vitaminy a minerální látky, mohou být stanoveny postupem podle čl. 14 odst. 2 s ohledem na vědecké důkazy při zohlednění jejich výživové hodnoty.

Článek 5

Kritéria pro čistotu

1. Kritéria pro čistotu forem vitaminů a minerálních látek uvedených v příloze II se přijímají postupem podle čl. 14 odst. 2, pokud se nepoužijí podle odstavce 2 tohoto článku.
2. Použijí se kritéria pro čistotu forem vitaminů a minerálních látek uvedených v příloze II, která stanoví právní předpisy Společenství pro jejich použití při výrobě potravin pro účely, na které se nevztahuje toto nařízení.
3. Na formy vitaminů a minerálních látek uvedené v příloze II, pro něž právní předpisy Společenství nestanoví kritéria pro čistotu, se až do přijetí zvláštních předpisů vztahují obecně uznávaná kritéria pro čistotu doporučená mezinárodními

(¹) Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1795/2003 (Úř. věst. L 262, 14.10.2003, s. 13).

subjekty a lze zachovat vnitrostátní pravidla stanovující přísnější kritéria pro čistotu.

Článek 6

Podmínky pro přidávání vitaminů a minerálních látek

1. Je-li do potravin přidáván vitamin nebo minerální látka, nesmí celkové množství daného vitaminu nebo minerální látky v prodávané potravine v žádném případě přesáhnout nejvyšší přípustné množství, jež bude stanoveno postupem podle čl. 14 odst. 2. U koncentrovaných a sušených výrobků je nejvyšší přípustné množství stanoveno jako množství, jež je v nich obsaženo v okamžiku, kdy jsou připraveny ke spotřebě podle pokynů výrobce.

2. Případné podmínky omezující nebo zakazující přidávání určitého vitaminu nebo minerální látky do potraviny nebo skupiny potravin se přijímají postupem podle čl. 14 odst. 2.

3. Nejvyšší přípustná množství podle odstavce 1 a podmínky podle odstavce 2 se stanoví s ohledem na:

- a) nejvyšší bezpečné úrovně vitaminů a minerálních látek stanovené vědeckým posouzením rizik založeným na obecně uznávaných vědeckých údajích, přičemž se podle potřeby zohlední různý stupeň citlivosti různých skupin spotřebitelů;
- b) příjem vitaminů a minerálních látek z jiných zdrojů stravy.

4. Při stanovení nejvyšších přípustných množství podle odstavce 1 a podmínek podle odstavce 2 se také náležitě zohlední referenční příjem vitaminů a minerálních látek pro obyvatelstvo.

5. Při stanovení nejvyšších přípustných množství podle odstavce 1 a podmínek podle odstavce 2 pro vitaminy a minerální látky, jejichž referenční příjem u obyvatelstva se blíží k nejvyšší bezpečné úrovni, se podle potřeby zohlední:

- a) podíl jednotlivých výrobků na celkové výživě obyvatelstva obecně nebo na výživě určitých skupin obyvatelstva;
- b) výživový profil výrobku stanovený na základě nařízení (ES) č. 2006/2006 (*).

(*) Nařízení uvedené v 18. bodě odůvodnění.

6. Přidání vitamínu nebo minerální látky do potravin musí vést k přítomnosti daného vitamínu nebo minerální látky v potravinách alespoň ve významném množství, je-li stanoveno v příloze směrnice 90/496/EHS. Odchylně od výše uvedených významných množství budou pro určité potraviny nebo skupiny potravin přijata nejnižší přípustná množství, včetně případných nižších množství, a to postupem podle čl. 14 odst. 2.

KAPITOLA III

PŘIDÁVÁNÍ NĚKTERÝCH JINÝCH LÁTEK

Článek 8

Článek 7

Označování, obchodní úprava a reklama

1. Označování, obchodní úprava a reklama u potravin, do kterých byly přidány vitamíny a minerální látky, nesmí obsahovat žádnou zmínku uvádějící nebo naznačující, že vyvážená a pestrá strava nemůže zajistit odpovídající množství živin. Pokud je to vhodné, mohou se pro konkrétní živinu přijmout v souladu s čl. 14 odst. 2 odchylky.

2. Označování, obchodní úprava a reklama u potravin, do nichž byly přidány vitamíny a minerální látky, nesmějí uvádět v omyl ani klamat spotřebitele ohledně výživové hodnoty potravin, která by mohla být důsledkem přidání těchto živin.

3. Nutriční označování výrobků, do kterých byly přidány vitamíny a minerální látky a na něž se vztahuje toto nařízení, je povinné. Poskytované údaje musí obsahovat informace blíže uvedené v čl. 4 odst. 1 skupině 2 směrnice 90/496/EHS a celkové množství vitaminů a minerálních látek obsažených v okamžiku jejich přidání do potravin.

4. Označení výrobků, do nichž byly přidány vitamíny a minerální látky, může obsahovat poznámku o tomto přidání za podmínek stanovených v nařízení (ES) č.../2006 (*).

5. Tento článek se použije, aniž jsou dotčena jiná ustanovení právních předpisů v oblasti potravin týkající se zvláštních skupin potravin.

6. Prováděcí pravidla k tomuto článku mohou být stanovena postupem podle čl. 14 odst. 2.

(*) Nařízení uvedené v 18. bodě odůvodnění.

Látky podléhající zakazu, omezení nebo přezkumu Společenství

1. Pokud se do potravin přidává nebo při výrobě potravin používá jiná látka než vitamíny nebo minerální látky anebo složka obsahující jinou látku než vitamíny a minerální látky za podmínek, které by vedly k požívání této látky v množství, které podstatně překračuje množství v rozumné míře předpokládaná při požívání za běžných podmínek spotřeby při vyvážené a pestré stravě nebo které by mohlo představovat jiné možné nebezpečí pro spotřebitele, použije se postup podle tohoto článku.

2. Komise může z vlastního podnětu nebo na základě informací poskytnutých členskými státy přijmout rozhodnutí, a to vždy po posouzení dostupných informací úřadem a postupem podle čl. 14 odst. 2, zařadit, je-li to nutné, látku nebo složku do přílohy III. Zejména:

a) pokud byl zjištěn škodlivý účinek na zdraví, musí být látka nebo složka obsahující danou látku

i) zařazena do části A přílohy III a její přidávání do potravin nebo její použití při výrobě potravin být zakázáno, nebo

ii) zařazena do části B přílohy III a její přidávání do potravin nebo její použití při výrobě potravin smí být povoleno pouze za podmínek tam uvedených;

b) pokud je zjištěn možný škodlivý vliv na zdraví, ale ještě není vědecky dokázán, látka se zařadí do části C přílohy III.

3. Předpisy Společenství týkající se určitých potravin mohou stanovit omezení nebo zákaz používání některých jiných látek než těch, které jsou uvedeny v tomto nařízení.

4. Provozovatelé potravinářských podniků nebo jiné zúčastněné osoby mohou kdykoli předložit úřadu k posouzení dokumentaci obsahující vědecké údaje prokazující bezpečnost látky uvedené v části C přílohy III za podmínek jejího použití v potravinách nebo ve skupině potravin a vysvětlující účel takového použití. Úřad o předložení neprodleně uvědomí členské státy a Komisi a dokumentaci jim zpřístupní.

5. Do čtyř let ode dne zařazení látky na seznam v části C přílohy III se postupem podle čl. 14 odst. 2 a se zřetelem na stanovisko úřadu ke všem dokumentacím předloženým k posouzení podle odstavce 4 tohoto článku rozhodne, zda bude používání dané látky uvedené na seznamu v části C přílohy III obecně povoleno, nebo zda bude tato látka zařazena na seznam v části A nebo B přílohy III.

6. Komise přijme postupem podle čl. 14 odst. 2 prováděcí pravidla k tomuto článku včetně pravidel pro předkládání dokumentace uvedené v odstavci 4 tohoto článku.

KAPITOLA IV

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

Rejstřík Společenství

1. Komise zřídí a vede rejstřík Společenství týkající se přidávání vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin (dále jen „rejstřík“).

2. Rejstřík zahrnuje:

- a) vitaminy a minerální látky, které mohou být přidány do potravin, uvedené v příloze I;
- b) formy vitaminů a minerálních látek, které mohou být přidány do potravin, uvedené v příloze II;
- c) nejvyšší a nejnižší přípustná množství vitaminů a minerálních látek, která mohou být přidána do potravin, a veškeré s tím související podmínky stanovené v souladu s článkem 6;
- d) informace o vnitrostátních předpisech uvedených v článku 11 pro povinné přidávání vitaminů a minerálních látek;
- e) veškerá omezení přidávání vitaminů a minerálních látek stanovená v článku 4;

f) látky, pro něž byla předložena dokumentace v souladu s čl. 17 odst. 1 písm. b);

g) informace o látkách uvedených v příloze III a o důvodech pro jejich zařazení do zmíněné přílohy.

3. Rejstřík je přístupný veřejnosti.

Článek 10

Volný pohyb zboží

Aniž je dotčena Smlouva, a zejména její články 28 a 30, nesmějí členské státy obchodování s potravinami, které jsou v souladu s tímto nařízením a akty Společenství přijatými k jeho provedení, omezit ani zakázat prostřednictvím uplatňování neharmonizovaných vnitrostátních předpisů o přidávání vitaminů a minerálních látek do potravin.

Článek 11

Vnitrostátní předpisy

1. Do ... (*) uvědomí členské státy Komisi o platných vnitrostátních předpisech o povinném přidávání vitaminů a minerálních látek a o výrobcích, na které se vztahuje odchylka obsažená v čl. 4 písm. b).

2. Pokud se některý členský stát v případě neexistence předpisů Společenství domnívá, že je nutné přijmout nové právní předpisy:

- a) týkající se povinného přidávání vitaminů a minerálních látek do určitých potravin nebo skupin potravin nebo
- b) týkající se zákazu nebo omezení používání některých jiných látek při výrobě určitých potravin,

oznámi to Komisi postupem podle článku 12.

Článek 12

Oznamovací postup

1. Pokud členský stát považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy, oznámí zamýšlená opatření Komisi a ostatním členským státům a uvede důvody pro jejich přijetí.

2. Komise se poradí s výborem uvedeným v článku 14, pokud se domnívá, že je tato konzultace užitečná, nebo pokud o ni požádá členský stát, a vydá k zamýšleným opatřením stanovisko.

(*) Šest měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Dotyčný členský stát může přijmout zamýšlená opatření šest měsíců po oznámení uvedeném v odstavci 1 za předpokladu, že stanovisko Komise není nepříznivé.

Vydá-li Komise nepříznivé stanovisko, rozhodne postupem podle čl. 14 odst. 2 a před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce, zda smějí být zamýšlená opatření provedena. Komise může vyžadovat, aby byly v zamýšlených opatřeních provedeny změny.

Článek 13

Ochranná opatření

1. Pokud má některý členský stát závažné důvody se domnívat, že výrobek ohrožuje lidské zdraví, ačkoli je v souladu s tímto nařízením, může uplatňování dotčených ustanovení na svém území pozastavit nebo omezit.

Neprodleně o tom vyrozumí ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody pro své rozhodnutí.

2. Rozhodnutí se přijme postupem podle čl. 14 odst. 2, případně po obdržení stanoviska úřadu.

Komise může tento postup zahájit z vlastního podnětu.

3. Členský stát uvedený v odstavci 1 může zachovat uvedené pozastavení nebo omezení, dokud mu není oznámeno rozhodnutí podle odstavce 2.

Článek 14

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002 (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 15

Sledování

Pro usnadnění účinného sledování potravin, do nichž byly přidány vitaminy a minerální látky, a potravin obsahujících látky uvedené v částech B a C přílohy III mohou členské státy požadovat, aby výrobce nebo osoba, která tyto potraviny na jejich území uvádí na trh, toto uvedení na trh oznámili příslušnému orgánu tím, že mu předají vzor označení použitého u výrobku. V tom případě mohou být rovněž požadovány informace o stažení výrobku z trhu.

Článek 16

Hodnocení

Do ... (*) předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu uplatňování tohoto nařízení, zejména pokud jde o vývoj na trhu potravin, do kterých jsou přidávány vitaminy a minerální látky, o jejich spotřebu, o nutriční příjmy u obyvatelstva, o změny ve stravovacích návycích a o přidávání některých dalších látek, spolu s případnými návrhy změn tohoto nařízení, které považuje za nezbytné. V souvislosti s tím poskytnou členské státy Komisi nutné významné informace do ... (**). Prováděcí pravidla k tomuto článku budou přijata postupem podle čl. 14 odst. 2.

Článek 17

Přechodná opatření

1. Odchylně od čl. 3 odst. 1 mohou členské státy na svém území do ... (***) povolit použití vitaminů a minerálních látek neuvedených v příloze I nebo ve formách neuvedených v příloze II, pokud:

a) se dotyčná látka používá jako doplněk k potravinám uváděným na trh Společenství k ... (****) a

(*) První den šestého měsíce po dni vstupu v platnost +6 let.

(**) První den šestého měsíce po dni vstupu v platnost +5 let.

(***) Sedm let po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

(****) Den vstupu tohoto nařízení v platnost.

b) úřad nevydává nepříznivé stanovisko k používání této látky nebo k jejímu používání v dané formě při výrobě potravin na základě dokumentace podporující použití dané látky, kterou mají Komisi předložit členské státy do ... (*).

2. Do ... (**) mohou členské státy v souladu s ustanoveními Smlouvy nadále uplatňovat stávající vnitrostátní omezení nebo zákazy pro obchod s potravinami, do nichž byly přidány vitaminy a minerální látky, jež nejsou uvedeny na seznamu v příloze I nebo jež jsou ve formách neuvedených v příloze II.

3. Členské státy mohou v souladu s ustanoveními Smlouvy nadále uplatňovat stávající vnitrostátní předpisy o nejvyšších a nejnižších přípustných množstvích vitaminů a minerálních látek uvedených v příloze I přidávaných do potravin a o podmínkách platných pro takové přidání, a to až do přijetí

odpovídajících opatření Společenství v souladu s článkem 6 nebo podle jiných zvláštních předpisů Společenství.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od ... (***).

Potraviny uvedené na trh nebo označené před ... (***), které nejsou v souladu s tímto nařízením, smějí být uváděny na trh do ... (****).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

(*) Tři roky po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

(**) Sedm let po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

(***) První den šestého měsíce po dni vstupu v platnost.

(****) Poslední den 29. měsíce po dni vstupu v platnost.

PŘÍLOHA I

VITAMINY A MINERÁLNÍ LÁTKY, KTERÉ MOHOU BÝT PŘIDÁVÁNY DO POTRAVIN

1. Vitaminy

vitamin A
vitamin D
vitamin E
vitamin K
vitamin B1 (thiamin)
vitamin B2 (riboflavin)
niacin
kyselina pantothenová
vitamin B6 (pyridoxin)
kyselina listová
vitamin B12 (kobalamin)
biotin
vitamin C

2. Minerální látky

vápník
hořčík
železo
měď
jód
zinek
mangan
sodík
draslík
selen
chrom
molybden
fluor
chlor
fosfor

PŘÍLOHA II

FORMY VITAMINŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK, KTERÉ MOHOU BÝT PŘIDÁVÁNY DO POTRAVIN

1. **Formy vitaminů**

VITAMIN A

retinol

retinol-acetát

retinol-palmitát

beta-karoten

VITAMIN D

cholecalciferol

ergocalciferol

VITAMIN E

D-alfa-tokoferol

DL-alfa-tokoferol

D-alfa-tokoferol-acetát

DL-alfa-tokoferol-acetát

D-alfa-sukcinát kyseliny tokoferolové

VITAMIN K

fylochinon (fytomenadion)

VITAMIN B1

thiamin hydrochlorid

thiamin mononitrát

VITAMIN B2

riboflavin

riboflavin-5'-fosfát, sodná sůl

NIACIN

kyselina nikotinová

nikotinamid

Kyselina pantothenová

D-pantothenan vápenatý

D-pantothenan sodný

dexpanthenol

VITAMIN B6

pyridoxin-hydrochlorid

pyridoxin-5'-fosfát

pyridoxin-dipalmitát

Kyselina listová

kyselina pteroylmonoglutamová

VITAMIN B12

kyanokobalamin

hydroxokobalamin

BIOTIN

D-biotin

VITAMIN C

kyselina L-askorbová

L-askorban sodný

L-askorban vápenatý

L-askorban draselný

L-askorbyl-6-palmitát

2. **Formy minerálních látek**

uhličitan vápenatý

chlorid vápenatý

vápenaté soli kyseliny citronové

glukonan vápenatý

glycerofosforečnan vápenatý

mléčnan vápenatý

vápenaté soli kyseliny fosforečné

hydroxid vápenatý

oxid vápenatý

síran vápenatý

octan hořečnatý

uhličitan hořečnatý

chlorid hořečnatý

hořečnaté soli kyseliny citronové

glukonan hořečnatý

glycerofosforečnan hořečnatý

hořečnaté soli kyseliny fosforečné

mléčnan hořečnatý

hydroxid hořečnatý

oxid hořečnatý

síran hořečnatý

uhličitan železnatý

citronan železnatý

citronan železito-amonný

glukonan železnatý

fumarán železnatý

difosforečnan sodno-železitý

mléčnan železnatý	síran manganatý
síran železnatý	hydrogenuhličitan sodný
difosforečnan železitý	uhličitan sodný
oxid železitý se sacharosou	citran sodný
elementární železo (získané z karbonylu nebo elektrolyticky nebo redukcí vodíkem)	glukonan sodný
uhličitan měďnatý	mléčnan sodný
citronan měďnatý	hydroxid sodný
glukonan měďnatý	sodné soli kyseliny fosforečné
síran měďnatý	selenan sodný
komplex mědi a lysinu	hydrogenseleničitan sodný
jodid sodný	seleničitan sodný
jodičnan sodný	fluorid sodný
jodid draselný	fluorid draselný
jodičnan draselný	hydrogenuhličitan draselný
octan zinečnatý	uhličitan draselný
chlorid zinečnatý	chlorid draselný
citronan zinečnatý	citronan draselný
glukonan zinečnatý	glukonan draselný
mléčnan zinečnatý	glycerfosforečnan draselný
oxid zinečnatý	mléčnan draselný
uhličitan zinečnatý	hydroxid draselný
síran zinečnatý	draselné soli kyseliny fosforečné
uhličitan manganatý	chlorid chromitý a jeho hexahydráty
chlorid manganatý	síran chromitý a jeho hexahydráty
citronan manganatý	molybdenan amonný
glukonan manganatý	molybdenan sodný
glycerofosforečnan manganatý	

PŘÍLOHA III

LÁTKY, JEJICHŽ POUŽÍVÁNÍ V POTRAVINÁCH JE ZAKÁZÁNO, OMEZENO NEBO PODLÉHÁ PŘEZKUMU SPOLEČENSTVÍ

Část A – Látky podléhající zákazu

Část B – Látky podléhající omezení

Část C – Látky podléhající přezkumu Společenství

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Komise předložila dne 14. listopadu 2003 Radě návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přidávání vitaminů a minerálů a některých dalších látek do potravin. Návrh je založen na článku 95 Smlouvy.
2. Evropský parlament přijal své stanovisko při prvním čtení dne 26. května 2005 ⁽¹⁾.

Hospodářský a sociální výbor vydal své stanovisko dne 31. března 2004 ⁽²⁾.
3. Dne 8. prosince 2005 Rada v souladu s článkem 251 Smlouvy přijala společný postoj.

II. CÍL

Cílem navrhovaného nařízení je soulad pravidel, která se vztahují na přidávání vitaminů a minerálů do potravin. Účelem je usnadnění volného oběhu těchto výrobků v rámci Společenství, protože stávající příslušná vnitrostátní pravidla týkající se tohoto přidávání se velmi liší a často představují překážky pro obchod uvnitř společenství.

Toto sladění pravidel rovněž zajistí vysokou úroveň ochrany spotřebitele v rámci celého Společenství a zaručí, že dotyčné výrobky nepředstavují žádné nebezpečí pro veřejné zdraví.

Navrhované nařízení:

- uvádí seznam vitaminů a minerálů, které mohou být přidávány do potravin (příloha I), a formy, v jakých je lze přidávat (příloha II),
- stanoví určitá omezení týkající se potravin, do nichž se smějí přidávat vitaminy a minerály, kritéria pro určování maximálního množství a opatření pro určení minimálního množství vitaminů a minerálů, které musí konečný výrobek obsahovat,
- stanoví pravidla pro označování, obchodní úpravu a reklamu příslušných výrobků,
- poskytuje základ pro důkladnou kontrolu a v případě nutnosti i pro zákaz přidávání určitých látek kromě vitaminů a minerálů do potravin,
- umožňuje přijímání vnitrostátních opatření týkajících se povinného přidávání vitaminů a minerálů do potravin, pokud k těmto opatřením Komise nezaujme záporné stanovisko.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Všeobecné poznámky

Společný postoj Rady je v souladu s cíli návrhu Komise a přináší omezený počet změn. Mezi ně patří:

- vyjmout z článku 2 definice týkající se důvodů přidávání vitaminů a minerálů do potravin ve prospěch vysvětlení podmínek, za nichž tyto vitaminy a minerály mohou být do potravin přidávány v článku 3 (Požadavky),

⁽¹⁾ Dokument 9200/05.

⁽²⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 44.

- přesnější popis výjimek použitelných na článek 4 (uvedení případů, v nichž se vitaminy a minerály nesmějí přidávat) v souvislosti s alkoholickými nápoji,
- zjednodušení opatření použitelných na látky jiné než vitaminy a minerály (spojení článků 10 a 11 původního návrhu),
- objasnění postupů pro informování o stávajících a nových vnitrostátních opatřeních (nový článek 11 a vypuštění článku 9 původního znění).

Komise přijala společný postoj schválený Radou.

2. Změny Evropského parlamentu

Na svém plenárním zasedání dne 26. května 2005 přijal Evropský parlament 46 *změn* návrhu (*změna 8 je jazykovědného charakteru a netýká se anglického znění*).

Rada:

- a) *Zahrnula* do společného postoje v plném rozsahu, částečně nebo v zásadě 20 *změn*:

Body odůvodnění:

Změna 1 (10. bod odůvodnění) a *změna 2* (12. bod odůvodnění): přijaty částečně, s vypuštěním poslední věty 8. bodu odůvodnění a jednou změnou v 10. bodě odůvodnění.

Změna 4 (bodu odůvodnění 20a): přijata v zásadě a částečně u 2. bodu odůvodnění (druhá věta) a v čl. 11 odst. 2.

Změna 5 (bodu odůvodnění 20b): přijata v zásadě s přeformulováním čl. 6 odst. 6.

Články

Změna 13 (čl. 3 odst. 3): přijata částečně, pokud jde o stanovisko úřadu, původní odkaz na prováděcí předpisy se vypouští (vzhledem k tomu, že v článcích 2 a 3 se již nezmiňuje obnova, výživová rovnocennost a potravinové náhražky).

Změna 16 (čl. 4 pododst. 1a (nového)): v podstatě zachována v čl. 17 odst. 1 písm. b) a čl. 9 odst. 2 písm. d).

Změna 17 (čl. 4 odst. 2): částečně přijata v čl. 17 odst. 2.

Změny 49/rev a 54/rev (čl. 5 odst. 1 písm. b)): přijata v plném rozsahu v článku 4.

Změna 25 (čl. 7 odst. 5): přijata částečně (pokud jde o navrhované vypuštění) v čl. 6 odst. 6. Rada v této souvislosti bere rovněž na vědomí, že Komise má v úmyslu přezkoumat a zaktualizovat referenční hodnoty uvedené v příloze směrnice 90/496/EHS o nutričním označování potravin.

Změna 31 (čl. 9 odst. 2 druhého pododstavce): cíl změny se přijímá v čl. 9 odst. 2 písm. d) (viz rovněž článek 11).

Změna 34 (článek 10), změna 55 (čl. 10 písm. a) (nového)) a změna 35 (článek 11): přijaty v plném rozsahu v článku 8. Třetí odstavec navrhovaného nového čl. 10 písm. a) je obsažen v čl. 11 odst. 2 písm. b).

Změna 38 (čl. 12 odst. 2 písmen fa) a fb) (nových)): záměr změny byl částečně vzat v úvahu v čl. 9 odst. 2 písm. d).

Změna 39 (článek 13): obavy vedoucí ke změně byly částečně přijaty v čl. 11 odst. 2 písm. b) (pokud jde o přijímání nových ustanovení).

Změna 41 (čl. 16 odst. 1): v podstatě se zohledňuje v čl. 3 odst. 3, ale Rada se nedomnívá, že daný orgán by měl automaticky zasahovat pokaždé, když je zahájen proces ve výboru.

Změna 44 (přílohy I), změna 45 (přílohy II) a změna 46 (přílohy II) jsou v plném rozsahu začleněny do příloh (s přeformulováním změny 45 a jiného umístění změny 46).

b) Do společného postoje *nezahrnula* 26 změn.

Pokud jde o změny 3, 6, 9, 10, 14, 15, 19, 20, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 30, 32, 36, 37, 40 a 43, držela se Rada stanoviska vyjádřeného Komisí.

Pokud však jde o změny 21, 26 a 30, bere Rada na vědomí záměr Komise:

- zvážit v rámci úvah o přepracování směrnice č. 90/496/EHS o nutričním označování potravin v souvislosti s vitaminy a minerály tyto prvky:
- přezkoumat a aktualizovat referenční hodnoty uvedené v příloze směrnice 90/496/EHS a hodnoty, které lze považovat za významná množství,
- stanovit hodnoty tolerance přípustných odchylek od hodnot přidáných vitaminů a minerálů uvedených v označení výživové hodnoty,
- začlenit všechny změny týkající se povinných prvků nutričního označování, jež mohou být přijaty v rámci budoucího přepracování směrnice, do čl. 7 odst. 3 nařízení o přidávání vitaminů a minerálů a některých dalších látek do potravin,
- předložit co nejdříve, avšak v každém případě do dvou let po přijetí nařízení, návrh na stanovení maximálních a minimálních množství vitaminů a minerálů a všech podmínek pro jejich přidávání do potravin, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 2.

Pokud jde o změnu 36, kterou se vkládá nový čl. 11 písm. a) o označování, obchodní úpravě a reklamě jiných látek, mělo by se vzít v úvahu, že pravidla pro označování může Komise zvážit v souvislosti s čl. 8 odst. 6 o přijetí prováděcích pravidel k článku 8.

Pokud jde o změny 11, 12, 22, 28, 40 a 42, částečně přijaté Komisí, ale nezahrnuté do společného postoje:

Změna 11 (čl. 3 odst. 2, úvodní část): lze poukázat na to, že podstata změny o nutnosti přidávat vitaminy a minerály ve formě biologicky přístupné pro lidské tělo, je již zmíněna v první větě 11. bodu odůvodnění.

Změna 12 (čl. 3 odst. 2 písm. a) (nového)) a *změna 28* (čl. 8 odst. 2): podstata těchto změn je zachována v čl. 7 odst. 2, jelikož se jedná o označování (včetně vyjmenování složek), obchodní úpravu a reklamu, které by mohly spotřebitele uvádět v omyl nebo klamat.

Změna 22 (čl. 7 odst. 2 písm. b)): má se za to, že potravinové doplňky jsou dostatečně řešeny příslušným odstavcem, podle něhož by se při určování maximálních hodnot a podmínek pro přidávání vitaminů a minerálů do potravin měly brát v úvahu „jiné zdroje potravy“.

Změna 40 (čl. 14 odst. 3) je částečně a implicitně obsažena v čl. 12 odst. 3 druhé odrážce, vzhledem k tomu, že konzultace výboru je povinná, kdykoliv je stanovisko Komise k zamýšlenému opatření negativní.

Změna 42 (článek 17): Rada se domnívá, že pro účely sledování prováděného příslušnými orgány by se povinnost informovat Komisi o veškerém uvádění potravin s obsahem vitaminů a minerálů na trh neslučovala se zásadami subsidiarity a proporcionality.

3. Ostatní změny navržené Radou

Další změny zahrnuté do společného postoje jsou:

- seskupení všech použitelných přechodných opatření v novém článku 17 a vypuštění článku 4 původního návrhu,
- přepracování článků 6 (o podmínkách pro přidávání vitaminů a minerálů) a 7 (o označování, obchodní úpravě a reklamě) v návaznosti na vypuštění definic v článku 2,
- úprava článku 15 o sledování tak, aby v případě, že je požadováno oznámení o uvedení na trh, bylo požadováno rovněž oznámení o stažení výrobku z trhu;
- odkaz na prováděcí pravidla pro použití článku 16,
- vypuštění chloridu sodného z přílohy II a odpovídající úprava 11. bodu odůvodnění, která tuto změnu vysvětluje.

IV. ZÁVĚR

Rada se domnívá, že její společný postoj, který zahrnuje změny uvedené v oddílu III.2. písm. a), dostatečně zohledňuje stanovisko Evropského parlamentu přijaté při prvním čtení a představuje vyvážené řešení, které zajistí, aby bylo dosaženo cílů tohoto nařízení.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 3/2006**přijatý Radou dne 8. prosince 2005****s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2006 ze dne ...
o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin**

(2006/C 80 E/03)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve Společenství stoupá počet potravin, u nichž se při označování a v reklamě používají výživová a zdravotní tvrzení. K zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitelů a usnadnění výběru potravin musí být produkty uvedené na trh bezpečné a musí být náležitě označeny.
- (2) Rozdíly mezi vnitrostátními předpisy, které se týkají těchto tvrzení, mohou bránit volnému pohybu potravin a vytvářet nerovné podmínky hospodářské soutěže. Tím přímo ovlivňují fungování vnitřního trhu. Je proto nutné přijmout pravidla Společenství pro používání výživových a zdravotních tvrzení při označování potravin.
- (3) Obecná ustanovení o označování potravin jsou uvedena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy ⁽³⁾. Směrnice 2000/13/ES obecně zakazuje používání údajů, které by kupujícího uváděly v omyl nebo které připisují potravinám léčebné vlastnosti. Toto nařízení by mělo doplnit obecné zásady směrnice 2000/13/ES a stanovit zvláštní ustanovení pro používání výživových a zdravotních tvrzení při označování potravin, které mají být jako takové dodány spotřebiteli.

- (4) Toto nařízení by se mělo vztahovat na všechna výživová a zdravotní tvrzení, která se objevují v obchodních sděleních, mimo jiné v obecně zaměřené reklamě na potraviny a v propagačních kampaních, jako například těch, které jsou zcela nebo zčásti podporovány orgány veřejné moci. Nemělo by se vztahovat na tvrzení, která se objevují v jiných než obchodních sděleních, jako jsou výživová doporučení nebo jiná doporučení vydávaná orgány a subjekty veřejného zdraví, nebo jiná než obchodní sdělení a informace v tisku a ve vědeckých publikacích. Toto nařízení by se mělo vztahovat i na ochranné známky a další obchodní značky, které je možné chápat jako výživová nebo zdravotní tvrzení.

- (5) Výživová tvrzení jiná než příznivá nespádají do působnosti tohoto nařízení; členské státy, které zamýšlejí zavést vnitrostátní systém jiných než příznivých výživových tvrzení, by měly tento systém oznámit Komisi a ostatním členským státům v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽⁴⁾.

- (6) Na mezinárodní úrovni přijal Codex Alimentarius v roce 1991 obecná doporučení týkající se tvrzení a v roce 1997 doporučení pro používání výživových tvrzení. Komise Codex Alimentarius schválila změnu těchto doporučení v roce 2004. Tato změna spočívá v tom, že do doporučení z roku 1997 byla zahrnuta zdravotní tvrzení. Patříčným způsobem jsou zohledňovány definice a podmínky uvedené v doporučeních, která Codex Alimentarius vydal.

- (7) Možnost používat tvrzení „s nízkým obsahem tuku“ pro roztíratelné tuky stanovená v nařízení Rady (ES) č. 2991/94 ze dne 5. prosince 1994, kterým se stanovují normy pro roztíratelné tuky ⁽⁵⁾, by měla být přizpůsobena ustanovením tohoto nařízení co nejdříve. Do té doby se nařízení (ES) č. 2991/94 použije na produkty, které spadají do jeho oblasti působnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 30.4.2004, s. 18.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 8. prosince 2005 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/89/ES (Úř. věst. L 308, 25.11.2003, s. 15).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 316, 9.12.1994, s. 2.

- (8) Existuje celá řada živin a jiných látek, jež mají výživový nebo fyziologický účinek, například vitaminy, minerální látky včetně stopových prvků, aminokyseliny, esenciální mastné kyseliny, vláknina, různé rostliny a bylinné výtažky, které se mohou vyskytovat v potravinách a které mohou být předmětem tvrzení. Proto je třeba stanovit obecné zásady pro všechna tvrzení uváděná na potravinách s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů, poskytnout spotřebitelům nezbytné informace, aby se mohli rozhodnout na základě důkladné znalosti skutečností, a vytvořit rovné podmínky hospodářské soutěže v potravinářském průmyslu.
- (9) Potraviny, které jsou propagovány pomocí těchto tvrzení, mohou spotřebitelé vnímat jako produkty, které jsou ve srovnání s podobnými nebo jinými produkty, do nichž se tyto živiny a jiné látky nepřidávají, z výživového, fyziologického nebo jiného zdravotního hlediska hodnotnější. To by mohlo spotřebitele vést k rozhodnutí, která přímo ovlivní jejich celkový příjem jednotlivých živin nebo jiných látek způsobem, který by byl v rozporu s vědeckými podklady. Aby byl tento potenciální nežádoucí účinek vyloučen, je vhodné zavést některá omezení, pokud jde o produkty, na nichž jsou uváděna tvrzení. V této souvislosti jsou vhodnými kritérii pro určení, zda mohou být na produktu uvedena tvrzení, takové faktory, jako je přítomnost některých látek, například obsah alkoholu v produktu, nebo výživový profil produktu. Ačkoli je používání takových kritérií na vnitrostátní úrovni oprávněné, aby bylo spotřebitelům umožněno činit informovaná rozhodnutí z výživového hlediska, může vést k překážkám obchodu uvnitř Společenství, a proto by mělo být na úrovni Společenství harmonizováno.
- (10) Cílem používání výživových profilů jako kritéria by bylo vyhnout se situaci, kdy výživová nebo zdravotní tvrzení zastírají celkovou výživovou hodnotu potraviny, což by mohlo klamat spotřebitele, kteří se v rámci vyvážené stravy snaží vybírat si zdravé potraviny. Výživové profily podle tohoto nařízení by byly určeny výhradně pro stanovení okolností, za kterých mohou být tvrzení uváděna. Měly by být založeny na obecně přijímaných vědeckých údajích týkajících se vztahu mezi stravou a zdravím. Profily by však měly také umožnit inovaci produktu a zohlednit různorodost stravovacích návyků a tradic a skutečnost, že jednotlivé produkty mohou hrát v celkové stravě důležitou úlohu.
- (11) Při stanovování výživových profilů by se mělo přihlížet k obsahu různých živin a látek s výživovým nebo fyziologickým účinkem, zejména látek, jako jsou tuky, nasycené tuky, transmastné kyseliny, sůl/sodík a cukry, jejichž nadměrný příjem v celkové stravě se nedoporučuje, a polynenasycené a mononenasycené tuky, využitelné sacharidy jiné než cukry, vitaminy, minerální látky, bílkoviny a vláknina. Při stanovování výživových profilů by se mělo přihlížet k různým kategoriím potravin a k místu a úloze těchto potravin v celkové stravě. Pro některé potraviny nebo kategorie potravin může být v závislosti na jejich úloze a významu při stravování obyvatel nezbytné stanovit výjimky z požadavku dodržovat stanovené výživové profily. Jednalo by se o složité technické úkoly a přijetím příslušných opatření by měla být pověřena Komise, přičemž by měla přihlížet k názorům Evropského úřadu pro bezpečnost potravin.
- (12) Doplnky stravy, jak jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy⁽¹⁾, v kapalně formě a o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových, se pro účely tohoto nařízení nepovažují za nápoje.
- (13) V současné době existuje velké množství tvrzení, která se používají při označování potravin a v reklamě v některých členských státech a která se vztahují k látkám, jejichž příznivý vliv nebyl prokázán nebo o nichž se v současnosti nedospělo k dostatečné vědecké shodě. Je nutno zajistit, aby u látek, které jsou předmětem tvrzení, bylo prokázáno, že mají příznivý výživový nebo fyziologický účinek.
- (14) K zajištění pravdivosti uváděných tvrzení je nezbytné, aby látka, která je předmětem tvrzení, byla v konečném produktu obsažena v dostatečném množství nebo aby v něm nebyla obsažena nebo byla obsažena v přiměřeně sníženém množství, aby bylo dosaženo výživového či fyziologického účinku uváděného v tvrzení. Látka by také měla být pro organismus využitelná. Kromě toho by případně značné množství látky, která má uváděný výživový nebo fyziologický účinek mělo být obsaženo v takovém množství potraviny, o němž lze důvodně předpokládat, že bude konzumováno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

- (15) Je důležité, aby tvrzení týkající se potravin byla pro spotřebitele srozumitelná, a je vhodné chránit všechny spotřebitele před klamavými tvrzeními. Nicméně Soudní dvůr Evropských společenství při rozhodování ve věcech týkajících se reklamy od přijetí směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o klamavé a srovnávací reklamě⁽¹⁾ shledal nezbytným posuzovat vliv na pomyslného běžného spotřebitele. Toto nařízení, v souladu se zásadou proporcionality a pro zajištění účinné ochrany v něm obsažené, vychází z pojmu průměrného spotřebitele, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory, jak je vykládán Soudním dvorem; toto nařízení však obsahuje také ustanovení, jejichž účelem je předcházet zneužívání spotřebitelů, kteří jsou svým charakterem obzvláště zranitelní klamavými tvrzeními. Zaměřuje-li se určité tvrzení na určitou skupinu spotřebitelů, jako jsou například děti, je žádoucí, aby se dopad takového tvrzení hodnotil z pohledu průměrného člena dané skupiny. Pojem průměrného spotřebitele není statistickým pojmem. Pro stanovení typické reakce průměrného spotřebitele v daném případě budou muset vnitrostátní soudy a orgány vycházet z vlastního úsudku, s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora.
- (16) Při používání výživových a zdravotních tvrzení by hlavním aspektem, na nějž je nutno brát zřetel, mělo být vědecké zdůvodnění, a provozovatelé potravinářských podniků by jejich používání měli odůvodnit.
- (17) Výživové nebo zdravotní tvrzení by nemělo být uváděno, pokud je v rozporu s obecně uznávanými výživovými a zdravotními zásadami nebo pokud nabádá k nadměrné konzumaci jakékoli potraviny či ji ospravedlňuje nebo pokud znevažuje dobré stravovací návyky.
- (18) Vzhledem k pozitivnímu dojmu, který vyvolávají potraviny označené výživovými a zdravotními tvrzeními, a možnému vlivu těchto potravin na stravovací návyky a celkový příjem živin by spotřebitel měl být schopen posoudit jejich celkovou výživovou hodnotu. Proto by mělo být nutriční označování povinné a mělo by se vztahovat na všechny potraviny, na nichž jsou uváděna zdravotní tvrzení.
- (19) Obecná ustanovení týkající se nutričního označování jsou obsažena ve směrnici Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin⁽²⁾. Pokud je podle uvedené směrnice údaj o výživové hodnotě uveden při označování, obchodní úpravě nebo v reklamě, s výjimkou obecně zaměřené reklamní akce, mělo by být nutriční označování povinné. Pokud se výživové tvrzení vztahuje na cukry, nasycené mastné kyseliny, vlákninu nebo sodík, měla by se uvádět tvrzení obsažená ve skupině 2, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 1 směrnice 90/496/EHS. Za účelem dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele by se tato povinnost poskytovat informace obsažené ve skupině 2 měla obdobně použít i v případě uvádění zdravotních tvrzení, s výjimkou obecně zaměřené reklamy.
- (20) Je také třeba vytvořit seznam schválených výživových tvrzení a konkrétních podmínek pro jejich použití na základě podmínek použití těchto tvrzení, které byly dohodnuty na vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni a stanoveny v právních předpisech Společenství. Na všechna tvrzení, u nichž lze mít za to, že mají pro spotřebitele stejný význam jako výživová tvrzení uvedená ve výše zmíněném seznamu, by se měly vztahovat stejné podmínky použití, jaké jsou v seznamu uvedeny. Například na tvrzení týkající se přídavku vitaminů a minerálních látek jako „s...“, „získaný...“, „přidaný...“ nebo „obohacený...“, by se měly vztahovat podmínky stanovené pro tvrzení „zdroj ...“. Seznam by měl být pravidelně aktualizován, aby byl zohledňován vědecký a technický rozvoj. Kromě toho je v případě srovnávacích tvrzení nutné, aby měl konečný spotřebitel možnost jasně rozpoznat, které produkty jsou srovnávány.
- (21) Podmínkami pro tvrzení, jako jsou „bez laktózy“ nebo „bez lepku“, určená pro skupinu spotřebitelů se specifickými poruchami, by se měla zabývat směrnice Rady 89/398/EHS ze dne 3. května 1989 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se potravin určených pro zvláštní výživu⁽³⁾. Kromě toho uvedená směrnice stanoví možnost, aby na potravinách pro běžnou spotřebu bylo uvedeno, zda jsou vhodné k použití pro tyto skupiny spotřebitelů, pokud splňují podmínky takového tvrzení. Dokud nebudou stanoveny podmínky pro taková tvrzení na úrovni Společenství, mohou členské státy zachovat nebo přijmout příslušná vnitrostátní opatření.
- (22) Použití zdravotních tvrzení by mělo být ve Společenství schváleno až po provedení vědeckého hodnocení na nejvyšší možné úrovni. Pro zajištění harmonizovaného vědeckého hodnocení těchto tvrzení je nutné, aby tato hodnocení prováděl Evropský úřad pro bezpečnost potravin.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 250, 19.9.1984, s. 17. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/120/ES (Úř. věst. L 333, 20.12.2003, s. 51).

⁽³⁾ Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (23) Kromě faktorů souvisejících se stravou existuje mnoho dalších faktorů, které mohou ovlivnit psychologické a behaviorální funkce. Sdělení o těchto funkcích je tedy velmi složité a je obtížné poskytnout souhrnnou, pravdivou a smysluplnou zprávu v krátkém tvrzení, které se má používat při označování potravin a v reklamě. Je proto vhodné, aby se pro použití psychologických a behaviorálních tvrzení vyžadovalo vědecké zdůvodnění.
- (24) Vzhledem ke směrnici Komise 96/8/ES ze dne 26. února 1996 o potravinách pro nízkoeenergetickou výživu ke snižování hmotnosti⁽¹⁾, která zakazuje, aby označování, obchodní úprava a reklama produktů, na které se vztahuje tato směrnice, obsahovaly jakoukoli zmínku o rychlosti nebo míře úbytku hmotnosti, které mohou být výsledkem jejich používání, je vhodné rozšířit toto omezení na všechny potraviny.
- (25) Zdravotní tvrzení jiná než tvrzení o snížení rizika onemocnění, založená na všeobecně uznávaných vědeckých údajích, by měla podléhat jinému druhu hodnocení a schvalování. Je proto nutné po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin přijmout seznam takovýchto schválených tvrzení platný pro Společenství.
- (26) Pro udržení kroku s vědeckotechnickým rozvojem je třeba výše uvedený seznam v případě potřeby neprodleně upravovat. Tyto úpravy jsou prováděcími opatřeními technické povahy a jejich přijetí by mělo být pro zjednodušení a urychlení postupu svěřeno Komisi.
- (27) Různorodá a vyvážená strava je základním předpokladem dobrého zdraví, jednotlivé produkty mají z hlediska celkové stravy relativní význam. Stravovací režim je navíc jedním z mnoha faktorů ovlivňujících výskyt některých lidských onemocnění. Propuknutí těchto onemocnění mohou ovlivnit také jiné faktory, jako je věk, genetická predispozice, úroveň tělesné aktivity, konzumace tabáku a dalších návykových látek, vystavení vlivům životního prostředí a stres. Na tvrzení o snižování rizika onemocnění by se proto měly vztahovat zvláštní požadavky ohledně označování.
- (28) K zajištění pravdivosti, srozumitelnosti, spolehlivosti a užitečnosti zdravotních tvrzení pro spotřebitele při volbě zdravé stravy by ve stanovisku Evropského úřadu pro bezpečnost potravin a v následném schvalovacím řízení měla být zohledněna formulace a prezentace zdravotních tvrzení.
- (29) V některých případech nemůže vědecké hodnocení rizik samo o sobě poskytnout všechny informace, z nichž by mělo vycházet rozhodnutí o řízení rizik. Proto by měly být zohledněny další opodstatněné a pro danou záležitost důležité faktory.
- (30) Z důvodu transparentnosti a za účelem zabránění mnohonásobným žádostem týkajícím se tvrzení, která již byla posouzena, je třeba, aby Komise vytvořila a aktualizovala veřejný rejstřík obsahující seznamy těchto tvrzení.
- (31) Za účelem podnícení výzkumu a vývoje v zemědělsko-potravinářském průmyslu je vhodné chránit investice novátorů do shromažďování informací a údajů na podporu žádostí podaných podle tohoto nařízení. Tato ochrana by však měla být časově omezená, aby nedocházelo ke zbytečnému opakování studií a zkoušek.
- (32) Vzhledem ke zvláštní povaze potravin, na kterých jsou uváděna tvrzení, by kontrolním subjektům měly být k dispozici kromě běžně dostupných prostředků další prostředky, aby se usnadnila účinná kontrola těchto produktů.
- (33) Jsou zapotřebí přiměřená přechodná opatření, aby se provozovatelé potravinářských podniků mohli přizpůsobit požadavkům tohoto nařízení.
- (34) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajistit účinné fungování vnitřního trhu, pokud jde o výživová a zdravotní tvrzení, při poskytování vysoké úrovně ochrany spotřebitele, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (35) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 6.3.1996, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

c) směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě ⁽²⁾.

KAPITOLA I

Článek 2

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Definice

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení uvádí v soulad právní a správní předpisy v členských státech, které se týkají výživových a zdravotních tvrzení, aby bylo zajištěno účinné fungování vnitřního trhu a zároveň i vysoká míra ochrany spotřebitele.

2. Toto nařízení se vztahuje na výživová a zdravotní tvrzení, která jsou uváděna v obchodních sděleních, ať už při označování a obchodní úpravě potravin, nebo v reklamách týkajících se potravin, které mají být takto dodány konečnému spotřebiteli, včetně potravin, jež jsou uváděny na trh nebalené nebo volně ložené.

Vztahuje se také na potraviny určené k dodání do restaurací, nemocnic, škol, jídelen a obdobných zařízení veřejného stravování.

3. Ochranná známka, obchodní značka nebo reklamní název, které lze považovat za výživová a zdravotní tvrzení, mohou být při označování a obchodní úpravě potravin nebo v reklamách na potraviny použity, aniž by prošly schvalovacími řízeními podle tohoto nařízení, pokud je takové označení, obchodní úprava nebo reklama doplněna o odpovídající výživové a zdravotní tvrzení, které je v souladu s tímto nařízením.

4. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny tyto právní předpisy Společenství:

a) směrnice 89/398/EHS a směrnice přijaté na jejím základě;

b) směrnice Rady 80/777/EHS ze dne 15. července 1980 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se využívání a prodeje přírodních minerálních vod ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 229, 30.8.1980, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí:

a) definice pojmů „potravina“, „provozovatel potravinářského podniku“, „uvádění na trh“ a „konečný spotřebitel“ stanovené v článku 2 a v čl. 3 bodech 3, 8 a 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽³⁾;

b) definice pojmu „doplňek stravy“ stanovená ve směrnici 2002/46/ES;

c) definice pojmů „nutriční označování“, „bílkoviny“, „sacharidy“, „cukry“, „tuky“, „nasycené mastné kyseliny“, „mononenasycené mastné kyseliny“, „polynenasycené mastné kyseliny“ a „vláknina“ stanovené ve směrnici 90/496/EHS;

d) definice pojmu „označení“ stanovená v čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2000/13/ES.

2. Použijí se rovněž tyto definice:

1) „tvrzením“ se rozumí jakékoli sdělení nebo znázornění, které není podle právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů povinné, včetně obrázkového, grafického nebo symbolického znázornění v jakékoli podobě, které uvádí, naznačuje nebo zprostředkovaně vyjadřuje, že potravina má určité vlastnosti;

2) „živinou“ se rozumí bílkovina, sacharid, tuk, vláknina, sodík, vitaminy a minerální látky uvedené v příloze směrnice 90/496/EHS a látky, které patří do jedné z těchto kategorií nebo tvoří její součást;

3) „jinou látkou“ se rozumí látka jiná než živina, která má výživový nebo fyziologický účinek;

⁽²⁾ Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

⁽³⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1642/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4).

- 4) „výživovým tvrzením“ se rozumí každé tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že potravinu má určité prospěšné výživové vlastnosti v důsledku:
- a) energetické (kalorické) hodnoty, kterou
 - i) poskytuje,
 - ii) poskytuje ve snížené či zvýšené míře nebo
 - iii) neposkytuje, nebo
 - b) živin či jiných látek, které
 - i) obsahuje,
 - ii) obsahuje ve snížené či zvýšené míře nebo
 - iii) neobsahuje;
- 5) „zdravotním tvrzením“ se rozumí každé tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že existuje souvislost mezi kategorií potravin, potravinou nebo některou z jejích složek a zdravím;
- 6) „tvrzením o snížení rizika onemocnění“ se rozumí každé zdravotní tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že spotřeba určité kategorie potravin, potraviny nebo některé z jejích složek významně snižuje riziko vzniku určitého lidského onemocnění;
- 7) „úřadem“ se rozumí Evropský úřad pro bezpečnost potravin, zřízený nařízením (ES) č. 178/2002.
- c) nabádat k nadměrné konzumaci určité potraviny nebo nadměrnou konzumaci omlouvat;
- d) uvádět nebo naznačovat, ani z nich nesmí vyplývat, že vyvážená a různorodá strava nemůže obecně zajistit přiměřené množství živin. Odchyly v případě živin, jejichž dostatečné množství nemůže být vyváženou a různorodou stravou zajištěno, včetně podmínek jejich použití, mohou být přijaty postupem podle čl. 24 odst. 2 s přihlédnutím ke zvláštním podmínkám v členských státech;
- e) odkazovat na změny tělesných funkcí, které by mohly u spotřebitelů vzbuzovat strach nebo které by mohly zneužívat jejich strachu, pomocí textu nebo prostřednictvím obrazového, grafického či symbolického znázornění.

Článek 4

Podmínky používání výživových a zdravotních tvrzení

1. Do ... (*) Komise postupem podle čl. 24 odst. 2 stanoví konkrétní výživové profily a podmínky, včetně výjimek, které musí být dodržovány při používání výživových a zdravotních tvrzení pro potraviny nebo pro kategorie potravin.

Tyto výživové profily potravin nebo určitých kategorií potravin a podmínky používání výživových a zdravotních tvrzení vzhledem k výživovým profilům se stanoví zejména s ohledem na:

- a) množství některých živin a jiných látek obsažených v potravině, jako jsou tuky, nasycené mastné kyseliny, trans-mastné kyseliny, cukry a sůl/sodík;
- b) úlohu a význam potraviny (nebo kategorií potravin) obecně ve stravě populace nebo případně pro stravu některých rizikových skupin, včetně dětí;
- c) celkovou výživovou skladbu potraviny a přítomnost živin, u kterých byl vědecky prokázán účinek na zdraví.

Výživové profily vycházejí z vědeckých poznatků o stravě a výživě a jejich vztahu ke zdraví.

(*) 24 měsíců po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

KAPITOLA II

OBEČNÉ ZÁSADY

Článek 3

Obecné zásady pro všechna tvrzení

Výživová a zdravotní tvrzení lze při označování a obchodní úpravě potravin a v reklamě na potraviny uváděné na trh ve Společenství používat pouze v případě, že jsou v souladu s tímto nařízením.

Aniž jsou dotčeny směrnice 2000/13/ES a 84/450/EHS, nesmějí výživová a zdravotní tvrzení:

- a) být nepravdivá, dvojsmyslná nebo klamavá;
- b) vyvolávat pochybnosti o bezpečnosti nebo výživové přiměřenosti jiných potravin;

Při stanovení výživových profilů Komise požádá úřad, aby do dvanácti měsíců poskytl odpovídající vědecké podklady, které se zaměří zejména na:

- i) posouzení toho, zda by profily měly být stanoveny pro potraviny obecně, nebo pro kategorie potravin, nebo pro obojí,
- ii) výběr a vyváženost živin, které mají být vzaty v úvahu,
- iii) výběr referenčního množství nebo základu pro profily,
- iv) přístup k výpočtu profilů a
- v) testování navrženého systému.

Při stanovení výživových profilů Komise konzultuje dotčené osoby, zejména provozovatele potravinářských podniků a sdružení spotřebitelů.

Výživové profily a podmínky jejich používání se aktualizují s ohledem na související vědecký pokrok postupem podle čl. 24 odst. 2.

2. Odchylně od odstavce 1 jsou výživová tvrzení týkající se sníženého obsahu tuků, nasycených mastných kyselin, trans-mastných kyselin, cukrů a soli/sodíku přípustná bez odkazu na profil určité živiny nebo určitých živin, na které se dané tvrzení vztahuje, pokud tato tvrzení splňují podmínky stanovené v tomto nařízení.

3. Na nápojích s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % objemových nesmějí být uváděna:

- a) zdravotní tvrzení ani
- b) výživová tvrzení, s výjimkou tvrzení týkajících se sníženého obsahu alkoholu nebo energetické hodnoty.

4. Neexistují-li konkrétní pravidla Společenství pro výživová tvrzení týkající se sníženého obsahu nebo nepřítomnosti alkoholu nebo snížené nebo nulové energetické hodnoty u nápojů, které za běžných okolností alkohol obsahují, lze v souladu s ustanoveními Smlouvy použít příslušná vnitrostátní pravidla.

5. Potraviny nebo kategorie potravin jiné než uvedené v odstavci 3, u nichž má být omezeno nebo zakázáno používání výživových nebo zdravotních tvrzení, mohou být určeny postupem podle čl. 24 odst. 2 na základě vědeckých poznatků.

Článek 5

Obecné podmínky

1. Používání výživových a zdravotních tvrzení je přípustné pouze při splnění těchto podmínek:

a) na základě všeobecně uznávaných vědeckých údajů bylo prokázáno, že přítomnost, nepřítomnost nebo snížený obsah živiny nebo jiné látky, k níž se tvrzení vztahuje, v potravině nebo kategorii potravin má příznivý výživový nebo fyziologický účinek;

b) živina nebo jiná látka, k níž se tvrzení vztahuje,

i) je v konečném produktu obsažena ve významném množství, které je vymezeno v právních předpisech Společenství, nebo pokud takové předpisy neexistují, v množství, které vyvolává uváděný výživový nebo fyziologický účinek, stanovený na základě všeobecně uznávaných vědeckých údajů, nebo

ii) je nebo není přítomna ve sníženém množství, které vyvolává uváděný výživový nebo fyziologický účinek, stanovený na základě všeobecně uznávaných vědeckých údajů;

c) případně živina nebo jiná látka, k níž se tvrzení vztahuje, se vyskytuje ve formě, kterou lidský organismus může využít;

d) množství produktu, o němž lze důvodně předpokládat, že bude konzumováno, poskytuje významné množství živiny nebo jiné látky, k níž se tvrzení vztahuje, jak je vymezeno v právních předpisech Společenství, nebo pokud takové předpisy neexistují, významné množství, které vyvolá uváděný výživový nebo fyziologický účinek, prokázaný na základě všeobecně uznávaných vědeckých údajů;

e) soulad se zvláštními podmínkami stanovenými v kapitole III nebo případně v kapitole IV.

2. Použití výživových a zdravotních tvrzení je přípustné pouze tehdy, jestliže lze očekávat, že průměrný spotřebitel porozumí příznivému účinku vyjádřenému v daném tvrzení.

3. Výživová a zdravotní tvrzení se vztahují k potravinám ve stavu, kdy jsou připraveny ke spotřebě podle pokynů výrobce.

Článek 6

Vědecké zdůvodnění tvrzení

1. Výživová a zdravotní tvrzení musí být založena na všeobecně uznávaných vědeckých údajích a jsou jejich prostřednictvím zdůvodněna.

2. Provozovatel potravinářského podniku, který uvádí výživové nebo zdravotní tvrzení, musí použít tohoto tvrzení zdůvodnit.

3. Příslušné orgány členských států mohou provozovatele potravinářského podniku nebo osobu, která produkt uvádí na trh, požádat o předložení veškerých náležitých podkladů a údajů, které dokládají soulad s tímto nařízením.

Článek 7

Údaje o výživové hodnotě

Povinnost poskytovat údaje a způsoby poskytování těchto údajů podle směrnice 90/496/EHS v případě uvedení výživového tvrzení se přiměřeně použije i v případě uvedení zdravotního tvrzení, s výjimkou obecně zaměřené reklamy. Údaje, které se mají poskytovat, nicméně obsahují údaje obsažené ve skupině 2, jak jsou vymezeny v čl. 4 odst. 1 směrnice 90/496/EHS.

Kromě toho musí být ve stejném zorném poli, jako jsou uvedeny údaje o výživové hodnotě, případně uvedeno také množství látky nebo látek, k němuž se vztahuje výživové nebo zdravotní tvrzení, jež se neobjevuje v nutričním označování, a musí být vyjádřeno v souladu s článkem 6 směrnice 90/496/EHS.

V případě doplňků stravy se údaje o výživové hodnotě poskytují v souladu s článkem 8 směrnice 2002/46/ES.

KAPITOLA III

VÝŽIVOVÁ TVRZENÍ

Článek 8

Zvláštní podmínky

1. Výživová tvrzení jsou přípustná pouze tehdy, pokud jsou uvedena v příloze a jsou v souladu s podmínkami stanovenými v tomto nařízení.

2. Změny přílohy se přijímají postupem podle čl. 24 odst. 2 a případně po konzultaci s úřadem.

Článek 9

Srovnávací tvrzení

1. Aniž je dotčena směrnice 84/450/EHS, smějí se srovnávat pouze potraviny stejné kategorie, s přihlédnutím k sortimentu potravin dané kategorie. Uvede se rozdíl v množství živiny nebo energetické hodnotě a srovnání se vztahuje na stejné množství potravin.

2. Srovnávací výživová tvrzení porovnávají složení dotyčné potraviny se sortimentem potravin stejné kategorie, jejichž složení neumožňuje uvést určité tvrzení, včetně potravin jiných obchodních značek.

KAPITOLA IV

ZDRAVOTNÍ TVRZENÍ

Článek 10

Zvláštní podmínky

1. Zdravotní tvrzení jsou zakázána, pokud neodpovídají obecným požadavkům v kapitole II a zvláštním požadavkům v této kapitole a pokud nejsou schválena v souladu s tímto nařízením a obsažena v seznamu schválených tvrzení stanovených v člancích 13 a 14.

2. Zdravotní tvrzení jsou přípustná pouze tehdy, pokud jsou na označení, nebo pokud takové označení neexistuje, v obchodní úpravě a reklamě uvedeny tyto informace:

- a) sdělení o významu různorodé a vyvážené stravy a zdravého životního stylu;
- b) množství potravin a způsob konzumace potřebné k dosažení uvedeného příznivého účinku;
- c) případně sdělení určené osobám, které by se měly vyhnout konzumaci této potraviny, a
- d) vhodné varování, pokud nadměrná konzumace daného produktu může ohrozit zdraví.

3. Odkaz na obecné, nespécifické příznivé účinky živiny nebo potravy na celkové dobré zdraví a duševní a tělesnou pohodu je přípustný pouze tehdy, pokud je doplněn zvláštním zdravotním tvrzením, které je uvedeno v seznamech podle článku 13 nebo 14.

4. Pokud je to vhodné, budou pokyny pro provádění tohoto článku přijaty postupem podle čl. 24 odst. 2 a v případě potřeby po konzultaci s dotčenými osobami, zejména provozovateli potravinářských podniků a sdruženími spotřebitelů.

Článek 11

Vnitrostátní lékařská sdružení a charitativní organizace

Neexistují-li zvláštní pravidla Společenství týkající se doporučení nebo schvalování vnitrostátními lékařskými sdruženími a charitativními organizacemi v oblasti zdraví, lze použít odpovídající vnitrostátní pravidla v souladu s ustanoveními Smlouvy.

Článek 12

Omezení používání některých zdravotních tvrzení

Nejsou přípustná tato zdravotní tvrzení:

- a) tvrzení, která naznačují, že nekonsumováním dané potravy by mohlo být ohroženo zdraví;
- b) tvrzení, která odkazují na míru nebo množství úbytku hmotnosti;
- c) tvrzení, která odkazují na doporučení jednotlivých lékařů nebo dalších odborníků ve zdravotnictví a sdružení, která nejsou uvedena v článku 11.

Článek 13

Zdravotní tvrzení jiná než tvrzení odkazující na snížení rizika onemocnění

1. Zdravotní tvrzení, která popisují nebo odkazují na:

- a) význam živiny nebo jiné látky pro růst a vývoj organismu a jeho fyziologické funkce nebo

b) psychologické a behaviorální funkce, nebo

c) aniž je dotčena směrnice 96/8/ES, snižování nebo kontrolu hmotnosti nebo snížení pocitu hladu či zvýšení pocitu sytosti anebo na snížení množství energie obsažené ve stravě,

a která jsou uvedena v seznamu podle odstavce 3, smějí být uvedena, aniž projdou schvalovacím řízením podle článků 15 až 18, pokud jsou:

i) založena na obecně uznávaných vědeckých údajích a

ii) dobře srozumitelná průměrnému spotřebiteli.

2. Členské státy poskytnou Komisi do ... (*) seznamy tvrzení podle odstavce 1 spolu s podmínkami, které se na ně vztahují, a odkazy na odpovídající vědecké zdůvodnění.

3. Po konzultaci s úřadem přijme Komise postupem podle čl. 24 odst. 2 do ... (**) seznam schválených tvrzení platných pro Společenství podle odstavce 1 a veškeré nezbytné podmínky používání těchto tvrzení.

4. Jakékoli změny seznamu podle odstavce 3, které jsou založeny na obecně uznávaných vědeckých údajích, se přijímají postupem podle čl. 24 odst. 2 po konzultaci s úřadem a z podnětu Komise nebo na žádost některého členského státu.

5. Jakákoli tvrzení doplněná do seznamu podle odstavce 3, která jsou založena na nejnovějších vědeckých údajích nebo která zahrnují požadavek na ochranu údajů, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, se přijímají v řízení podle článků 15 až 18.

Článek 14

Tvrzení o snižování rizika onemocnění

1. Odchylně od čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2000/13/ES smějí být tvrzení týkající se snížení rizika onemocnění uvedena, pokud bylo v řízení podle článků 15 až 18 tohoto nařízení schváleno jejich zahrnutí do seznamu takových schválených tvrzení platných pro Společenství společně se všemi nezbytnými podmínkami používání takových tvrzení.

(*) Poslední den měsíce vstupu tohoto nařízení v platnost +1 rok.

(**) Poslední den měsíce vstupu tohoto nařízení v platnost +3 roky.

2. Kromě obecných požadavků stanovených v tomto nařízení a zvláštních požadavků odstavce 1 pro tvrzení týkající se snižování rizika onemocnění musí být na označení, nebo pokud takové označení neexistuje, v obchodní úpravě nebo reklamě obsažen také údaj uvádějící, že se na vzniku onemocnění, na které tvrzení odkazuje, podílí více rizikových faktorů a že úprava jednoho z těchto rizikových faktorů může nebo nemusí mít příznivý účinek.

Článek 15

Žádost o schválení

1. Odkazuje-li se na tento článek, podávají se žádosti o schválení v souladu s následujícími odstavci.

2. Žádost se zasílá příslušnému vnitrostátnímu orgánu členského státu.

a) Příslušný vnitrostátní orgán:

i) písemně potvrdí obdržení žádosti, a to do 14 dnů od obdržení. V potvrzení se uvede datum obdržení žádosti,

ii) uvědomí neprodleně úřad a

iii) zpřístupní úřadu žádost a veškeré doplňující informace poskytnuté žadatelem.

b) Úřad:

i) neprodleně o žádosti uvědomí ostatní členské státy a Komisi a zpřístupní jim žádost a veškeré doplňující informace poskytnuté žadatelem,

ii) zpřístupní veřejnosti souhrnné informace o žádosti uvedené v odst. 3 písm. g).

3. Žádost musí obsahovat tyto údaje:

a) jméno a adresu žadatele;

b) živinu nebo jinou látku nebo potravinu či kategorii potravin, k nimž se má zdravotní tvrzení vztahovat, a jejich specifické vlastnosti;

c) kopii studií, které byly provedeny s ohledem na dané zdravotní tvrzení, včetně nezávislých vzájemně přezkoumaných studií, a veškeré jiné dostupné materiály, na jejichž základě je možné prokázat, že dotyčné zdravotní tvrzení je v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení;

d) případně uvedení informací, které by měly být považovány za údaje, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, spolu s ověřitelným zdůvodněním;

e) kopii dalších vědeckých studií, které jsou významné pro dotyčné zdravotní tvrzení;

f) návrh na formulaci zdravotního tvrzení, o jehož schválení se žádá, případně včetně zvláštních podmínek používání;

g) souhrnné informace o žádosti.

4. Komise po konzultaci s úřadem stanoví postupem podle čl. 24 odst. 2 prováděcí pravidla k tomuto článku, včetně pravidel pro zpracování a podání žádosti.

5. Před ... (*) zveřejní úřad podrobné pokyny pro žadatele, které jim pomohou žádost zpracovat a podat.

Článek 16

Stanovisko úřadu

1. Při vypracování svého stanoviska se úřad snaží dodržet šestiměsíční lhůtu ode dne obdržení platné žádosti. Tato lhůta se prodlouží, kdykoli si úřad od žadatele vyžádá doplňující informace, jak je stanoveno v odstavci 2.

2. Úřad nebo příslušný vnitrostátní orgán prostřednictvím úřadu může případně žadatele vyzvat, aby ve stanovené lhůtě doplnil další údaje k žádosti.

3. Pro vypracování stanoviska úřad:

a) ověří, zda je navrhovaná formulace zdravotního tvrzení podložena vědeckými údaji;

b) posoudí, zda je formulace zdravotního tvrzení v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení;

c) vyjádří názor, zda je navrhovaná formulace zdravotního tvrzení srozumitelná a smysluplná pro průměrného spotřebitele.

(*) První den šestého měsíce následujícího po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

4. V případě, že stanovisko doporučí schválení zdravotního tvrzení, musí toto stanovisko obsahovat tyto údaje:

- a) jméno a adresu žadatele;
- b) živinu nebo jinou látku nebo potravinu či kategorii potravin, k nimž se má zdravotní tvrzení vztahovat, a jejich specifické vlastnosti;
- c) doporučenou formulaci navrhovaného zdravotního tvrzení, případně včetně zvláštních podmínek používání;
- d) případně podmínky používání nebo omezení používání dané potraviny nebo doplňující sdělení nebo varování, která mají být uvedena spolu se zdravotním tvrzením na označení nebo v reklamě.

5. Úřad předloží své stanovisko Komisi, členským státům a žadateli spolu se zprávou o vyhodnocení zdravotního tvrzení a odůvodněním stanoviska a s uvedením informací, z nichž stanovisko vycházelo.

6. V souladu s čl. 38 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002 úřad stanovisko zveřejní.

Žadatel nebo veřejnost může do 30 dnů od zveřejnění stanoviska podat Komisi připomínky.

Článek 17

Schválení Společenství

1. Do tří měsíců po obdržení stanoviska úřadu předloží Komise výboru podle čl. 22 odst. 2 návrh rozhodnutí o seznamu schválených zdravotních tvrzení, přičemž zohlední stanovisko úřadu, veškeré příslušné právní předpisy Společenství a další opodstatněné faktory důležité z hlediska posuzované záležitosti. Pokud návrh rozhodnutí není v souladu se stanoviskem úřadu, poskytne Komise vysvětlení důvodů těchto rozdílů.

2. Každý návrh rozhodnutí o změně seznamu schválených zdravotních tvrzení obsahuje další údaje uvedené v čl. 16 odst. 4.

3. Konečné rozhodnutí o žádosti se přijímá postupem podle čl. 24 odst. 2.

4. Komise neprodleně vyrozumí žadatele o rozhodnutí, které přijala, a zveřejní podrobnosti svého rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Zdravotní tvrzení obsažená v seznamech podle článků 13 a 14 smí být použita v souladu s podmínkami, které se na ně vztahují, každý provozovatel potravinářského podniku, pokud jejich použití není omezeno v souladu s článkem 20.

6. Udělením schválení se nesnižuje obecná občanskoprávní a trestní odpovědnost žádného provozovatele potravinářského podniku ve vztahu k dotyčné potraviny.

Článek 18

Změna, pozastavení a zrušení platnosti schválení

1. Žadatel nebo uživatel tvrzení obsaženého v některém ze seznamů podle článků 13 a 14 může požádat o změnu tohoto seznamu. Řízení stanovené v článcích 15 až 17 se použije obdobně.

2. Úřad vydá z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu nebo Komise stanovisko, zda zdravotní tvrzení, které je obsaženo v některém ze seznamů podle článků 13 a 14, nadále splňuje podmínky stanovené v tomto nařízení.

Stanovisko předá neprodleně Komisi, členským státům a případně původnímu žadateli o schválení dotyčného tvrzení. V souladu s čl. 38 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002 úřad stanovisko zveřejní.

Žadatel nebo uživatel anebo veřejnost může do 30 dnů od zveřejnění stanoviska předložit Komisi připomínky.

Komise co nejdříve posoudí stanovisko úřadu a všechny obdržené připomínky. Schválení může být případně změněno nebo jeho platnost může být pozastavena nebo zrušena v řízení podle článku 17.

KAPITOLA V

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 19

Rejstřík Společenství

1. Komise vytvoří a spravuje rejstřík Společenství pro výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin (dále jen „rejstřík“).

2. Rejstřík obsahuje:

a) výživová tvrzení a podmínky jejich použití, jak je uvedeno v příloze;

b) omezení přijatá v souladu s čl. 4 odst. 5;

c) schválená zdravotní tvrzení a podmínky jejich použití stanovené v čl. 13 odst. 3, čl. 14 odst. 1, čl. 18 odst. 2, článku 20, čl. 23 odst. 2 a čl. 27 odst. 6 a vnitrostátní opatření uvedená v čl. 22 odst. 3;

d) seznam zamítnutých zdravotních tvrzení a důvody jejich zamítnutí.

Zdravotní tvrzení schválená na základě údajů, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, jsou zapsána do zvláštní přílohy rejstříku spolu s těmito informacemi:

- 1) den, kdy Komise zdravotní tvrzení schválila, a jméno původního žadatele, kterému bylo schválení uděleno;
- 2) skutečnost, že Komise schválila zdravotní tvrzení na základě údajů, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví;
- 3) skutečnost, že použití zdravotního tvrzení je omezeno, pokud další žadatel nezíská pro dané tvrzení schválení bez odkazu na údaje původního žadatele, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví.

3. Rejstřík je přístupný veřejnosti.

Článek 20

Ochrana údajů

1. Vědecké údaje a jiné informace obsažené v žádosti, které jsou požadovány podle čl. 15. odst. 2, nesmějí být po dobu sedmi let ode dne udělení schválení použity ve prospěch dalšího žadatele, pokud se tento žadatel s předchozím žadatelem nedohodl, že tyto údaje a informace mohou být použity, jestliže:

a) předchozí žadatel při podání žádosti prohlásil, že vědecké údaje a jiné informace jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a

b) předchozí žadatel měl při podání žádosti výhradní právo používat údaje, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a

c) zdravotní tvrzení by nemohlo být schváleno bez předložení údajů, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, předchozím žadatelem.

2. Před uplynutím sedmiletého období stanoveného v odstavci 1 nemá žádný pozdější žadatel právo odkazovat na údaje, které předchozí žadatel označil za údaje, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, pokud a dokud Komise nepřijme rozhodnutí, zda by tvrzení mohlo nebo bývalo mohlo být zahrnuto do seznamu stanoveného v článku 14 nebo případně v článku 13, aniž by byly předloženy údaje označené předchozím žadatelem za údaje, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví.

Článek 21

Vnitrostátní právní předpisy

Aniž je dotčena Smlouva, a zejména její články 28 a 30, nesmějí členské státy obchodování potravinami, které splňují podmínky tohoto nařízení, ani reklamu na takové potraviny omezit ani zakázat prostřednictvím uplatňování neharmonizovaných vnitrostátních předpisů o tvrzeních uváděných na některých potravinách nebo na potravinách obecně.

Článek 22

Oznamování

1. Pokud členský stát považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy, oznámí zamýšlená opatření Komisi a ostatním členským státům a uvede důvody pro jejich přijetí.

2. Komise konzultuje Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002 (dále jen „výbor“), pokud se domnívá, že je tato konzultace užitečná, nebo pokud o ni požádá členský stát, a vydá k zamýšleným opatřením stanovisko.

3. Dotyčný členský stát může přijmout zamýšlená opatření šest měsíců po oznámení uvedeném v odstavci 1 za předpokladu, že stanovisko Komise není nepříznivé.

Článek 25

Monitoring

Vydá-li Komise nepříznivé stanovisko, rozhodne postupem podle čl. 24 odst. 2 a před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce, zda směji být zamýšlená opatření provedena. Komise může vyžadovat, aby byly v zamýšlených opatřeních provedeny změny.

Pro usnadnění účinného monitoringu potravin, na nichž jsou uvedena výživová a zdravotní tvrzení, mohou členské státy požadovat, aby výrobce nebo osoba, která tyto potraviny na jejich území uvádí na trh, oznámili příslušnému orgánu toto uvedení na trh tím, že mu předají vzor označení použitého u produktu.

Článek 23

Ochranná opatření

1. Pokud má členský stát závažné důvody se domnívat, že určité tvrzení není v souladu s tímto nařízením nebo že vědecké zdůvodnění podle článku 6 je nedostatečné, může na svém území dočasně pozastavit používání takového tvrzení.

Vyrozumí o tom ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody pro pozastavení.

2. Rozhodnutí se přijme postupem podle čl. 24 odst. 2, případně po obdržení stanoviska úřadu.

Komise může tento postup zahájit z vlastního podnětu.

3. Členský stát uvedený v odstavci 1 může zachovat uvedené pozastavení, dokud mu není oznámeno rozhodnutí podle odstavce 2.

Článek 24

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 26

Hodnocení

Do ... (*) předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, zejména o vývoji na trhu s potravinami, na nichž jsou uváděna výživová a zdravotní tvrzení, a o tom, jak spotřebitelé těmto tvrzením rozumějí, spolu s případnými návrhy změn tohoto nařízení.

Článek 27

Přechodná opatření

1. Potraviny uvedené na trh nebo opatřené etiketou přede dnem použitelnosti tohoto nařízení, které nejsou v souladu s tímto nařízením, směji být uváděny na trh do konce doby trvanlivosti, avšak nejdéle do ... (**), S ohledem na čl. 4 odst. 1 mohou být potraviny uvedeny na trh nejpozději dvanáct měsíců po přijetí příslušných výživových profilů a podmínek jejich použití.

2. Produkty označené ochrannou známkou nebo obchodní značkou existující před 1. lednem 2005, které nejsou v souladu s tímto nařízením, směji být nadále uváděny na trh do ... (***) a po tomto dni se použije toto nařízení.

3. Výživová tvrzení, která byla používána v členském státě před 1. lednem 2005 v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími tato tvrzení a která nejsou uvedena v příloze, směji být nadále používána do ... (****), přičemž odpovědnost nesou provozovatelé potravinářských podniků, aniž je dotčeno přijetí ochranných opatření uvedených v článku 23.

(*) Poslední den 5. měsíce po dni vstupu tohoto nařízení v platnost +6 let.

(**) Poslední den 18. měsíce po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

(***) Den vstupu tohoto nařízení v platnost +10 let.

(****) Den vstupu tohoto nařízení v platnost +2 roky.

4. Pro výživová tvrzení v podobě obrázkového, grafického nebo symbolického znázornění odpovídajícího obecným zásadám tohoto nařízení, která nejsou uvedena v příloze a používají se podle konkrétních podmínek a kritérií stanovených ve vnitrostátních právních předpisech nebo pravidlech, platí:

- a) členské státy sdělí Komisi do ... (*) tato výživová tvrzení a použitelné vnitrostátní právní předpisy nebo pravidla spolu s vědeckými údaji na podporu těchto právních předpisů nebo pravidel;
- b) Komise přijme postupem podle čl. 24 odst. 2 rozhodnutí o používání těchto tvrzení.

Výživová tvrzení neschválená tímto postupem smějí být nadále používána po dobu dvanácti měsíců po přijetí rozhodnutí.

5. Zdravotní tvrzení podle čl. 13 odst. 1 písm. a) smějí být uváděna ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost až do přijetí seznamu uvedeného v čl. 13 odst. 3, přičemž odpovědnost nesou provozovatelé potravinářských podniků, pokud jsou tato tvrzení v souladu s tímto nařízením a s platnými vnitrostátními právními předpisy upravujícími tato tvrzení a není dotčeno přijetí ochranných opatření uvedených v článku 23.

6. Pro zdravotní tvrzení jiná než tvrzení uvedená v čl. 13 odst. 1 písm. a) a v článku 14, která byla používána v souladu s vnitrostátními právními předpisy přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, platí:

- a) Zdravotní tvrzení podléhající v členském státě hodnocení a schvalování se schvalují takto:

- i) členské státy sdělí Komisi do ... (*) tato tvrzení spolu se zprávou hodnotící vědecké údaje na podporu daného tvrzení,

- ii) Komise přijme postupem podle čl. 24 odst. 2 po konzultaci s úřadem rozhodnutí o používání zdravotních tvrzení schválených tímto způsobem.

Zdravotní tvrzení neschválená tímto postupem smějí být nadále používána po dobu šesti měsíců po přijetí rozhodnutí.

- b) Zdravotní tvrzení nepodléhající v členském státě hodnocení a schvalování: tato tvrzení smějí být nadále používána, pokud je podána žádost podle tohoto nařízení před ... (**), a zdravotní tvrzení neschválená tímto postupem smějí být nadále používána po dobu šesti měsíců od přijetí rozhodnutí podle čl. 17 odst. 3.

Článek 28

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne ... (**).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

(*) Poslední den měsíce vstupu tohoto nařízení v platnost +1 rok.

(**) Dvanáct měsíců po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

(***) První den šestého měsíce následujícího po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

PŘÍLOHA

VÝŽIVOVÁ TVRZENÍ A PODMÍNKY, KTERÉ SE NA NĚ VZTAHUJÍ

S NÍZKOU ENERGETICKOU HODNOTOU

Tvrzení, že se jedná o nízkenergetickou potravinu, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 40 kcal (170 kJ)/100 g v případě potravin pevné konzistence nebo více než 20 kcal (80 kJ)/100 ml v případě tekutin. V případě stolních sladidel se použije limit 4 kcal (17 kJ) na porci, se sladivými vlastnostmi odpovídajícími 6 g sacharózy (přibližně 1 kávová lžička sacharózy).

SE SNÍŽENOU ENERGETICKOU HODNOTOU

Tvrzení, že se jedná o potravinu se sníženou energetickou hodnotou, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, je-li energetická hodnota snížena alespoň o 30 %, a současně je nutné uvést vlastnost nebo vlastnosti, díky nimž má potravina sníženou celkovou energetickou hodnotu.

BEZ ENERGETICKÉ HODNOTY

Tvrzení, že se jedná o potravinu bez energetické hodnoty, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 4 kcal (17 kJ)/100 ml. V případě stolních sladidel se použije limit 0,4 kcal (1,7 kJ) na porci, se sladivými vlastnostmi odpovídajícími 6 g sacharózy (přibližně 1 kávová lžička sacharózy).

S NÍZKÝM OBSAHEM TUKU

Tvrzení, že se jedná o nízkotučnou potravinu, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 3 g tuku na 100 g v případě potravin pevné konzistence nebo 1,5 g tuku na 100 ml v případě tekutin (1,8 g tuku na 100 ml v případě polotučného mléka).

BEZ TUKU

Tvrzení, že se jedná o potravinu bez tuku, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 0,5 g tuku na 100 g nebo 100 ml. Tvrzení vyjádřená jako „X % bez tuku“ jsou však zakázána.

S NÍZKÝM OBSAHEM NASYCENÝCH TUKŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu s nízkým obsahem nasycených tuků, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud celkový obsah nasycených mastných kyselin a transmastných kyselin v produktu nepřesahuje 1,5 g na 100 g v případě potravin pevné konzistence nebo 0,75 g na 100 ml v případě tekutin, přičemž v žádném z těchto případů nesmí celkový obsah nasycených mastných kyselin a transmastných kyselin představovat více než 10 % energetické hodnoty.

BEZ NASYCENÝCH TUKŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu bez nasycených tuků, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud celkový obsah nasycených tuků a transmastných kyselin nepřesahuje 0,1 g nasycených tuků na 100 g nebo 100 ml.

S NÍZKÝM OBSAHEM CUKRŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu s nízkým obsahem cukrů, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 5 g cukrů na 100 g v případě potravin pevné konzistence nebo 2,5 g cukrů na 100 ml v případě tekutin.

BEZ CUKRŮ

Tvrzení, že se jedná o potravinu bez cukrů, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 0,5 g cukrů na 100 g nebo 100 ml.

BEZ PŘÍDAVKU CUKRŮ

Tvrzení, že do potraviny nebyly přidány cukry, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud nebyly do produktu přidány žádné monosacharidy ani disacharidy ani žádná jiná potravinová používaná pro své sladivé vlastnosti. Pokud se cukry v potravine vyskytují přirozeně, mělo by být na etiketě rovněž uvedeno: „OBSAHUJE PŘIROZENĚ SE VYSKYTUJÍCÍ CUKRY“.

S NÍZKÝM OBSAHEM SODÍKU/SOLI

Tvrzení, že se jedná o potravinu s nízkým obsahem sodíku/soli, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 0,12 g sodíku nebo rovnocenné množství soli na 100 g nebo 100 ml. V případě vod jiných než přírodních minerálních vod spadajících do působnosti směrnice 80/777/EHS by tato hodnota neměla být vyšší než 2 mg sodíku na 100 ml.

S VELMI NÍZKÝM OBSAHEM SODÍKU/SOLI

Tvrzení, že se jedná o potravinu s velmi nízkým obsahem sodíku/soli, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 0,04 g sodíku nebo rovnocenné množství soli na 100 g nebo 100 ml. Toto tvrzení nelze použít v případě přírodních minerálních vod a jiných vod.

BEZ SODÍKU NEBO BEZ SOLI

Tvrzení, že se jedná o potravinu bez sodíku nebo bez soli, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, neobsahuje-li produkt více než 0,005 g sodíku nebo rovnocenné množství soli na 100 g.

ZDROJ VLÁKNINY

Tvrzení, že se jedná o potravinu, která je zdrojem vlákniny, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň 3 g vlákniny na 100 g nebo alespoň 1,5 g na 100 kcal.

S VYSOKÝM OBSAHEM VLÁKNINY

Tvrzení, že se jedná o potravinu s vysokým obsahem vlákniny, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň 6 g vlákniny na 100 g nebo alespoň 3 g na 100 kcal.

ZDROJ BÍLKOVIN

Tvrzení, že se jedná o potravinu, která je zdrojem bílkovin, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud bílkoviny představují alespoň 12 % energetické hodnoty potraviny.

S VYSOKÝM OBSAHEM BÍLKOVIN

Tvrzení, že se jedná o potravinu s vysokým obsahem bílkovin, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud bílkoviny představují alespoň 20 % energetické hodnoty potraviny.

ZDROJ (NÁZEV VITAMINU/VITAMINŮ) NEBO (NÁZEV MINERÁLNÍ LÁTKY/MINERÁLNÍCH LÁTEK)

Tvrzení, že se jedná o potravinu, která je zdrojem vitaminů nebo minerálních látek, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň významné množství vitaminů nebo minerálních látek, jak je uvedeno v příloze směrnice Rady 90/496/EHS nebo množství uvedené v odchylkách stanovených v článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2006 ze dne ... o přidávání vitaminů, minerálních látek a některých dalších látek do potravin⁽¹⁾.

(¹) Úř. věst. L ...

S VYSOKÝM OBSAHEM (NÁZEV VITAMINU/VITAMINŮ) NEBO (NÁZEV MINERÁLNÍ LÁTKY/MINERÁLNÍCH LÁTEK)

Tvrzení, že se jedná o potravinu s vysokým obsahem vitaminů nebo minerálních látek, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, obsahuje-li produkt alespoň dvojnásobek hodnoty „zdroje (NÁZEV VITAMINU/VITAMINŮ) nebo (NÁZEV MINERÁLNÍ LÁTKY/MINERÁLNÍCH LÁTEK)“.

OBSAHUJE (NÁZEV ŽIVINY NEBO JINÉ LÁTKY)

Tvrzení, že potravina obsahuje určitou živinu nebo jinou látku, pro které nejsou v tomto nařízení stanoveny zvláštní podmínky, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, splňuje-li produkt všechna příslušná ustanovení tohoto nařízení, a zejména článek 5. Pro vitaminy a minerální látky se použijí podmínky vztahující se na tvrzení „zdroj...“.

SE ZVÝŠENÝM OBSAHEM (NÁZEV ŽIVINY)

Tvrzení, že obsah jedné nebo více živin jiných než vitaminů a minerálních látek byl zvýšen, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, splňuje-li produkt podmínky platné pro tvrzení „zdroj ...“ a zvýšení obsahu představuje ve srovnání s podobným produktem alespoň 30 %.

SE SNÍŽENÝM OBSAHEM (NÁZEV ŽIVINY)

Tvrzení, že byl obsah jedné nebo více živin snížen, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, lze použít pouze tehdy, pokud snížení obsahu představuje alespoň 30 % ve srovnání s podobným produktem, s výjimkou mikroživin, pro něž je přijatelný 10 % rozdíl referenčních hodnot stanovených ve směrnici Rady 90/496/EHS, a sodíku nebo rovnocenné hodnoty soli, pro něž je přijatelný 25 % rozdíl.

LIGHT/LITE (LEHKÝ)

Tvrzení, že se jedná o produkt „light“ nebo „lite“, a jakékoli tvrzení, které má pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, musí splňovat stejné podmínky, jako jsou podmínky stanovené pro výraz „se sníženým obsahem“; toto tvrzení musí být také doplněno informací o vlastnosti nebo vlastnostech, díky nimž se jedná o produkt „light“ nebo „lite“.

PŘIROZENĚ/PŘIROZENÝ

Pokud potravina přirozeně splňuje podmínky stanovené v této příloze pro použití výživového tvrzení, lze před daným tvrzením použít slovo „přirozeně/přirozený“.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Komise předala dne 17. července 2003 Radě návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin ⁽¹⁾. Návrh je založen na článku 95 Smlouvy.

2. Evropský parlament přijal své stanovisko při prvním čtení dne 26. května 2005 ⁽²⁾.

Hospodářský a sociální výbor vydal své stanovisko dne 29. února 2004 ⁽³⁾.

3. Dne 8. prosince 2005 Rada v souladu s článkem 251 Smlouvy přijala společný postoj.

II. CÍLE

Navrhané nařízení se týká výživových a zdravotních tvrzení používaných při označování potravin, jejich obchodní úpravě a v reklamě na potraviny a jeho cílem je stanovení podmínek pro používání těchto tvrzení.

Hlavní cíle tohoto návrhu jsou:

- zlepšit volný pohyb zboží na vnitřním trhu, aby byla zajištěna spravedlivá hospodářská soutěž v oblasti potravin a zvýšila se právní jistota hospodářských subjektů,
- dosáhnout vysoké úrovně ochrany spotřebitele zajištěním toho, aby získal náležité informace a aby tvrzení byla řádně podložena,
- podporovat a chránit inovace v oblasti potravin.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Všeobecné poznámky

Společný postoj Rady se shoduje s cíli návrhu Komise, přičemž předkládá určitý počet úprav, k nimž patří:

1. Výživové profily (9., 10. a 11. bod odůvodnění a čl. 4 odst. 1)

Rada podporuje systém výživových profilů jakožto důležitý prvek k zajištění účinného používání nařízení ve vztahu k výživovým a zdravotním tvrzením. Původní návrh byl značně pozměněn, aby byl více zaměřen na účel a oblast působnosti výživových profilů a na postup, který je třeba dodržovat při jejich vypracovávání. Byly zavedeny odpovídající záruky, aby se vyhovělo obavám o vědeckou objektivitu, zachování různých stravovacích návyků a národních tradic a zapojení zúčastněných stran do tohoto procesu.

2. Zdravotní tvrzení (články 10, 11, 12 a 13)

Původní návrh Komise předpokládal zákaz několika kategorií zdravotních tvrzení. Rada zákaz některých těchto tvrzení podpořila (článek 12) a u jiných stanovila, že smějí být použita za určitých podmínek (uvedených v čl. 10 odst. 3 a v čl. 13 odst. 1 písm. b) a c)).

⁽¹⁾ Dokument KOM/2003/0424 v konečném znění – COD 2003/0165.

⁽²⁾ Dokument 9200/05.

⁽³⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 44.

Článek 13 společného postoje předpokládá, že Komise do tří let od přijetí nařízení, na základě návrhů členských států, přijme seznam určitých zdravotních tvrzení (která neodkazují na snížení rizika onemocnění). Oblast působnosti tohoto článku se rozšířila, takže nyní zahrnuje tvrzení týkající se psychologických a behaviorálních funkcí (odst. 1 písm. b)) i snižování a kontrolu hmotnosti (odst. 1 písm. c)). Navíc se může použít schvalovací řízení při doplňování seznamu o zdravotní tvrzení, která jsou založena na nově získaných vědeckých údajích nebo obsahují žádost o ochranu údajů, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví.

Pokud jde o doporučení nebo schvalování vnitrostátními lékařskými sdruženími a charitativními organizacemi v oblasti zdraví, předpokládá se zavedení nového článku 11, podle něhož se v souladu s ustanoveními Smlouvy mohou nadále uplatňovat vnitrostátní právní předpisy do té doby, než budou přijata pravidla Společenství.

3. Oblast působnosti výživových tvrzení (5. bod odůvodnění, čl. 2 odst. 2 bod 4 a čl. 27 odst. 4).

Ačkoliv původní návrh nepředpokládal v případě výživových tvrzení používání symbolů nebo označení, Rada tuto otázku podrobně zkoumala, protože se stále častěji setkává s požadavky týkajícími se používání jak kladných, tak i záporných označení výživové hodnoty potraviny (která by se umístila například v regálech obchodních domů). V důsledku toho společný postoj objasňuje, že navrhované nařízení se týká pouze tvrzení o příznivých účincích, zatímco na tvrzení o nepříznivém účinku potravin se nevztahuje. V této souvislosti se uvádí, že členské státy, které zamýšlejí zavést vnitrostátní systém jiných než příznivých výživových tvrzení, by o tomto systému měly v souladu se směrnicí 98/34/ES (5. bod odůvodnění) informovat Komisi a členské státy.

Kromě toho, aby byla zohledněna určitá výživová tvrzení v podobě obrázkového, grafického nebo symbolického znázornění používaná v některých členských státech, bylo do čl. 27 odst. 4 vloženo přechodné ujednání, které obsahuje ustanovení, že budou schválena vnitrostátní pravidla a kritéria pro používání emblémů a symbolů, pokud odpovídají obecným zásadám nařízení.

Komise přijala společný postoj schválený Radou.

2. Pozměňovací návrhy Evropského parlamentu

Na svém plenárním zasedání dne 26. května 2005 přijal Evropský parlament 75 změn návrhu (změny 22 a 23 jsou jazykové povahy a netýkají se anglického znění).

Rada:

a) *Zahrnula* do společného postoje v plném rozsahu, částečně nebo v zásadě 35 změn:

Body odůvodnění:

Změna 1 (1. bod odůvodnění (nový)) a *změna 10* (19. bod odůvodnění): částečně přijaty v poslední větě 10. bodu odůvodnění, který se zaměřuje na výživové profily a podmínky jejich používání. Tento bod odůvodnění se zabývá především různorodostí stravovacích návyků a tradic a skutečností, že jednotlivé produkty mohou hrát v celkové stravě důležitou úlohu.

Změna 2 (bod odůvodnění 3a (nový)): je částečně přijata ve 4. bodě odůvodnění, kde se vysvětluje, že by se nařízení nemělo vztahovat na tvrzení, která se objevují v jiných než obchodních sděleních, jako jsou výživová doporučení nebo pokyny vydávané orgány a subjekty veřejného zdraví, nebo jiná než obchodní sdělení a informace v tisku a ve vědeckých publikacích.

Změna 4 (7. bod odůvodnění): je v podstatě a zčásti přijata v 11. bodě odůvodnění. Stanoví se zejména, že Komise bude při sestavování výživových profilů a příslušných použitelných opatření přihlížet k informacím Evropského úřadu pro bezpečnost potravin.

Změna 6 (13. bod odůvodnění) a *změna 7* (15. bod odůvodnění): byly mírně přeformulovány a vloženy do 20. a 23. bodu odůvodnění.

Změna 8 (16. bod odůvodnění): společný postoj začleňuje část této změny v podstatě do 24. bodu odůvodnění a do článku 13. Ve skutečnosti se má za to, že i když v původním návrhu měla být zakázána zmínka o rychlosti nebo míře úbytku hmotnosti, tvrzení odkazující na snižování nebo kontrolu hmotnosti nebo snížení množství energie obsažené ve stravě jsou možná, pokud se zakládají na obecně přijímaných vědeckých údajích a pokud jsou dobře srozumitelná průměrnému spotřebiteli.

Změna 9 (17. bod odůvodnění): je přijatelná částečně a byla začleněna do 25. bodu odůvodnění.

Změna 12 (22. bod odůvodnění): se vkládá s malou úpravou do 30. bodu odůvodnění.

Změna 14 (26. bod odůvodnění): její první část je přijatelná a byla začleněna do 33. bodu odůvodnění.

Články

Změna 16 (čl. 1 odst. 2)): částečně přijata v čl. 1 odst. 2, zatímco navrhovanou výjimku z působnosti nařízení v případech volně ložených prodávaných produktů a ovoce a zeleniny nemůže Rada podpořit.

Změna 17 (čl. 1 odst. 3 písm. a) (nový)): částečně přijata v čl. 1 odst. 4.

Změny 20 a 21 (čl. 2 odst. l): v plném rozsahu přijaty v článku 2.

Změny 26 a 27 (čl. 3 odst. 2 písm. a) a c)): v plném rozsahu přijaty v článku 3.

Změna 28 (čl. 3 odst. 2 písm. da) (nový)): první část se promítla v čl. 3 písm. c) druhé odrážce, zatímco druhá část je v podstatě zahrnuta v následujícím písmeni d).

Změna 30 (čl. 5 odst. 1 písm. a)): první část je nyní začleněna do čl. 5 odst. 1 písm. a).

Změny 31, 32 a 33 (čl. 5 odst. 1 písm. b), c) a d)): přijaty v plném rozsahu, jak bylo navrženo.

Změna 36 (článek 7): první část této změny byla vložena do 10. bodu odůvodnění. Odkaz na doplňky stravy a směrnici 2002/46/ES (která mimo jiné požaduje, aby se uvedené množství živin nebo jiných látek vztahovalo na množství výrobku, které se doporučuje pro denní spotřebu) je možno najít v čl. 7 odst. 3.

Změny 41 a 91 (čl. 11, záhlaví): jsou v plné míře začleněny, jak bylo navrženo.

Změna 42 (čl. 11 odst. 1): tato změna byla ve společném postoji přijata, částečně a v podstatě. Ve skutečnosti byla některá zdravotní tvrzení, na něž se původně mělo vztahovat omezení podle článku 11 (zejména v odst. 1 písm. a), b) a v části písm. c) a d) původního návrhu), z uvedeného článku vyjmuta a nyní se uvádějí buď v čl. 10 odst. 3, kde se za určitých podmínek povoluje jejich používání, v čl. 11, kde mohou platit vnitrostátní pravidla, pokud chybějí příslušná pravidla Společenství, nebo v čl. 13 odst. 1 písm. b) a c), kde jsou způsobilá pro začlenění do seznamu zdravotních tvrzení, pokud jsou založena na obecně přijímaných vědeckých údajích a dobře srozumitelná průměrnému spotřebiteli.

Změny 43 a 93 (čl. 11 odst. 2): tyto změny jsou v podstatě schváleny a jsou obsaženy v čl. 10 odst. 4.

Změna 44 (čl. 12 odst. 1): částečně přijata, pokud jde o vypuštění pojmu „normální“ v čl. 13 odst. 1 a s ohledem na potřebu řádně odůvodněného tvrzení v čl. 13 odst. 2, kde je nyní uvedena potřeba odvolávat se na příslušné vědecké zdůvodnění.

Změna 45 (čl. 12 odst. 2 pododstavec 1): částečně a v zásadě přijata v čl. 13 odst. 5, přičemž je možné začlenit zdravotní tvrzení do schváleného seznamu, pokud zúčastněné strany požádají o povolení.

Změna 50 (č. 14 odst. 2 písm. b)): v plném rozsahu začleněn do čl. 15 odst. 3 písm. b).

Změna 51 (čl. 14 odst. 2 písm. e)): schválena částečně, zejména pokud jde o zrušení povinnosti uvádět navrhované znění tvrzení ve všech jazycích Společenství. Pokud jde o názorná opatření pro malé a střední podniky, poukazuje se na to, že prováděcí pravidla podle článku 15, včetně pravidel pro vypracování a podání žádosti, jsou uvedena v odstavci 4 uvedeného článku. Navíc čl. 15 odst. 5 předpokládá, že dotýčný úřad zveřejní do dne použitelnosti tohoto nařízení podrobné pokyny, které by žadatelům pomohly.

Změna 57 (čl. 15 odst. 1): přijata částečně, pokud jde o stanovenou lhůtu, v níž má úřad vydat stanovisko; tato lhůta byla prodloužena na šest měsíců.

Změna 61 (čl. 15 odst. 4 písm. c)): v zásadě schválena – odkaz na všechny jazyky společenství byl vypuštěn, jak se ve změně zamýšlelo.

Změna 62 (čl. 15 odst. 4 písm. a) (nový)): schválena částečně a v zásadě. Čl. 16 odst. 6 společného postoje výslovně uvádí, že žadatel může do 30 dnů od zveřejnění stanoviska úřadu předložit Komisi připomínky k tomuto stanovisku. Čl. 17 odst. 1 předpokládá, že Komise ve svém návrhu rozhodnutí vezme v úvahu stanovisko úřadu a další opodstatněné faktory týkající se dané záležitosti.

Změna 72 (článek 26): týkající se přechodných opatření v případě výrobků, které jsou už na trhu, a zdravotních tvrzení, která se už používají, byla v podstatě přijata. Nový článek 27 se nyní celý zabývá použitelnými přechodnými opatřeními včetně případů potravin, které už byly uvedeny na trh, produktů označených ochrannou známkou nebo obchodní značkou existujících před 1. lednem 2005 a stávajících výživových a zdravotních tvrzení.

b) *Nezahrnula do společného postoje 38 změn.*

Pokud jde o *změny 3, 5, 11, 85, 24, 25, 29, 34, 35, 39, 40, 46, 47, 48, 49, 53, 55, 56, 58, 60, 63, 64, 65, 66, 68, 69, 96 a 70*, Rada zaujala stejný postoj jako Komise.

Pokud jde o *změnu 85* (článek 1 odst. 1a (nový)), která vyjímá obchodní značky z působnosti nařízení, je možné poukázat na to, že desetileté přechodné období pro stávající produkty označené ochrannou známkou nebo obchodní značkou, které nejsou v souladu s tímto nařízením, je uvedeno v čl. 27 odst. 2.

Pokud jde o *změny 13, 15, 18, 37, 38, 52, 54, 59, 67 a 71*, které Komise částečně nebo v zásadě přijala, ale nezahrnula je do společného postoje, lze vzít v úvahu toto:

Změna 13

Rada konstatuje, že znění společného postoje už zahrnuje konzultace s dotčenými stranami v procesu provádění navrhovaného nařízení (jako v čl. 4 odst. 1 pátém pododstavci nebo čl. 10 odst. 4) a bere náležitě v úvahu potřeby evropského potravinářského průmyslu. Například podpora inovací je zdůrazněna mimo jiné v 10. a 31. bodě odůvodnění, v čl. 13 odst. 5 (o zdravotních tvrzeních jiných než tvrzeních odkazujících na snižování rizika onemocnění, u nichž je vyžadována ochrana údajů). Článek 27 (nový) se podrobně zabývá přechodnými opatřeními v případě existujících výrobků a v případě zdravotních tvrzení, která se už používají.

Změna 15

Navrhovaný bod odůvodnění je považován za nevhodný, protože neodpovídá žádnému skutečnému ustanovení ve znění navrhovaného nařízení. Skutečnost, že informační kampaně v otázkách výživy a zdravých stravovacích návyků mohou hrát důležitou úlohu v prevenci obezity a s ní souvisejících nemocí, Rada nepochybuje.

Změna 18

Rada se domnívá, že doplňky stravy spadají zcela do oblasti působnosti navrhovaného nařízení, a tudíž tuto změnu nepodporuje. Zvláštními požadavky ohledně označování v případě doplňků stravy se zabývá článek 7 třetí odrážka.

Změna 37

Povinné zapojení určité skupiny spotřebitelů při každé změně seznamu výživových tvrzení uvedeného v příloze tohoto nařízení bude pravděpodobně pro proces úpravy přílohy představovat další zátěž, časovou i finanční. Má se za to, že čl. 5 odst. 2 společného postoje, v němž jsou uvedeny obecné podmínky týkající se všech tvrzení, je v tomto ohledu dostatečně jasný, protože stanoví, že „použití výživových a zdravotních tvrzení je přípustné pouze tehdy, jestliže lze očekávat, že průměrný spotřebitel porozumí příznivému účinku vyjádřenému v daném tvrzení“.

Změna 38

Návrh, že by se měla povolit srovnávací výživová tvrzení u potravin různých kategorií, nebyl ve společném postoji přijat, protože byly vzneseny námitky, že by informace určené spotřebitelům nemusely být dostatečně jasné a vědecky objektivní.

Změna 52

Podle názoru Rady by navrhovaný dodatečný požadavek, aby se v počáteční fázi schvalovacího řízení vytvořil vzorek navrhovaných obalů na potraviny, k nimž se vztahuje tvrzení, představoval pro žadatele náklady navíc, aniž by z toho měl odpovídající prospěch. Rovněž se konstatuje, že článek 25 předpokládá, že členské státy mohou po výrobci nebo osobě, která potraviny uvádí na trh, požadovat, aby jim pro kontrolní účely předložil vzor označení daného výrobku.

Změna 54

Rada se domnívá, že pro zjednodušení celého procesu schvalování už bylo několik požadavků upraveno (např. jazykové požadavky). Odstavce 4 a 5 článku 15 navíc předpokládají, že pokud jde o vypracování a podání žádosti, stanoví Komise a úřad prováděcí pravidla a podrobné pokyny, které by pomohly žadatelům.

Změna 59

Rada dala přednost zachování původního znění návrhu s malou úpravou, protože přesněji popisuje úlohu a pravomoci úřadu při hodnocení žádostí.

Změna 67

Rada se domnívá, že navrhované období tří měsíců, během nichž má Komise přezkoumat stanovisko úřadu, by textu nedodalo na jasnosti. Konstatuje se, že podle čl. 18 odst. 2 společného postoje by stanovisko úřadu mělo být zkoumáno společně se všemi ostatními připomínkami žadatelů nebo zástupců veřejnosti a že k tomu byla stanovena lhůta 30 dnů od zveřejnění stanoviska úřadu. Čl. 17 odst. 1 o postupu, který se má používat, navíc již stanoví v tomto ohledu podrobné lhůty.

Změna 71

Rada se domnívá, že navrhované období tří let, během nichž má Komise předložit zprávu o používání navrhovaného nařízení, není přiměřené, protože do té doby ještě nebude provedeno několik jeho základních aspektů (jako jsou výživové profily nebo seznam schválených zdravotních tvrzení).

Pokud jde o druhou část změny, která požaduje, aby se zkoumaly především problémy spojené s používáním čl. 1 odst. 4 písm. a) (nový) (*změna 85*) o vynětí produktů označených ochrannou známkou, připomíná se, že podle článku 27 společného postoje mohou být tyto produkty dále uváděny na trh i v případě, že nejsou v souladu s nařízením, a to po dobu 10 let. Současné znění článku 26 ponechává Komisi otevřenou možnost prozkoumat tuto otázku ve svém hodnocení používání nařízení a toho, jak spotřebitelé rozumějí tvrzením.

3. Ostatní návrhy Rady

K ostatním návrhům zahrnutým do společného postoje patří:

- *Alkoholické nápoje*: v čl. 4 odst. 3 zůstává zachován obecný zákaz používání tvrzení v případě alkoholických nápojů s výjimkou tvrzení týkajících se sníženého obsahu alkoholu nebo energetické hodnoty. Navíc se v čl. 4 odst. 4 vysvětluje, že neexistují-li zvláštní pravidla Společenství pro tato tvrzení u nápojů, které za běžných okolností alkohol obsahují, mohou se v souladu s ustanoveními Smlouvy použít příslušná vnitrostátní pravidla.

- *Obchodní značky nebo ochranné známky*: používáním obchodních značek nebo ochranných zámk, které mohou být zároveň považovány za tvrzení a pro svoji podobu nebo znění spadají do oblasti působnosti navrhovaného nařízení, se zabývá čl. 1 odst. 3. Toto nové ustanovení umožňuje, aby se tyto obchodní značky nebo ochranné známky používaly bez schvalovacího řízení, pokud jsou při označování, obchodní úpravě nebo v reklamě doplněny odpovídajícím výživovým a zdravotním tvrzením, které je v souladu s tímto nařízením.
- Za účelem rozptýlení obav týkajících se používání nařízení u stávajících ochranných známek nebo obchodních značek, bylo pro obchodní značky nebo ochranné známky používané před 1. lednem 2005 stanoveno přechodné období, po jehož uplynutí se budou muset řídit uvedeným nařízením (čl. 27 odst. 2).

Příloha

Podmínky pro používání výživových tvrzení obsažené v příloze nařízení byly upraveny tak, aby se zohlednil zejména technický a vědecký vývoj v této oblasti.
